

Karlovy Vary
International Film Festival

ENGLISH SECTION INCLUDED

Festivalový deník

OFICIÁLNÍ DENÍK 46. ROČNÍKU MEZINÁRODNÍHO FILMOVÉHO FESTIVALU KARLOVY VARY

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ DENÍKU

PRÁVO

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER KVIFF

úterý 5. července 2011

zdarma • strana / page 1

Program na zítřek
Tomorrow's programme

strana / page 8, 9, 10

Reportáž: Sam Fuller
pocťen v Sokolově

strana / page 6

5.
den

Stan Warnow stříhal
nejen Vlasy

strana / page 7

DIVÁČKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU **PRÁVO**

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu 46. ročníku MFF Karlovy Vary!
strana / page 2

SVĚTOVOU PREMIÉRU AMERICKÉHO SNÍMKU *SPOLUAUTOR* VČERA VE VELKÉM SÁLE UVEDL I DAVID MORSE

Třicet policajtů a já

Foto: Petr Houšek

Jak byl David Morse spokojen s dramatem *Spoluautor*, v němž hraje? „Věřte nebo ne, ten film jsem neviděl.“

Americký herec **DAVID MORSE**, ten chlapík z *Dr. House* a *Zelené mile*, většinou přesvědčivě ztvárňuje postavy agentů, vyšetřovatelů a policistů. Do Varů však přijel jako zlatý hřeb delegace k soutěžnímu tragikomickému dramatu *Spoluautor*, kde hraje padoucha.

Cóilín O'Connor

■ U nás v Česku jste známý hlavně díky své roli detektiva Michaela Trittera ze seriálu *Dr. House*. Kdesi jsem četl, že nechápete, co na něm všichni mají.

Je to pravda – vůbec netuším, proč to sleduje tolik lidí. Pokud jde o tu roli, nabídl mi ji samotný tvůrce seriálu. Byl jsem tehdy zrovna s rodinou na dovolené, a když jsme pak seděli s přáteli u večere, řekl jsem jim, že mi zrovna nabídl roli v *Dr. Houseovi*. Všichni propadli obrovskému nadšení a jeden přes druhého me přesvědčovali, že to musím vzít. Na jednu stranu jsem rád, že jsem tu roli přijal, na druhou stranu mě pronásleduje. Protože House lidé milují – a já na něj byl zlý.

■ Vracíte se často k práci v televizi? Ano, protože v televizi dnes pracuje řada skvělých tvůrců; v tomto směru jí dnešní doba přeje. Na obrazovce můžete vyprávět příběh tak, jak to ve filmu nejde. Když o sobě HBO tvrdí, že není žádná televize, ale HBO,

není to nadsázka; skutečně se pohybuje na pomezí televizního a filmového světa. Pro Hughu Laurieho je velmi těžké dělat kromě House něco jiného. Já mám ale při televizních projektech čas pracovat na filmech.

■ Dostáváte často role policistů. Je to kvůli vašemu vzhledu?

Hrál jsem jich asi třicet. Myslím, že nikdo jiný jich nehrál víc. Nevím, čím to je. Jednou jsem si nechal narůst delší vlasy, ale ani tohle nezabralo.

■ Jak jste se dostal ke *Spoluautorovi*, autorskému projektu Martina Donovanova?

Martina jsem znal pouze jako herce a jeho scénář jsem dostal obvyklou cestou, přes agenta. Ten scénář je zatraceně dobrý a svou roli burana Guse mám moc rád.

■ Před natáčením jste několik dní zkoušel. Nakolik byly ty zkoušky pro zvládnutí postavy důležité?

Byl to velký luxus. Období zkoušení mi poskytlo prostor neskochit do postavy rovnýma nohama. Byly chvíle, kdy nade mnou jakoby převzala velení. Pro Martina to bylo sa-

mozřejmě zajímavé, protože ten příběh napsal a dlouho s ním žil. A z pohledu herce mu to připadalo úžasné.

■ Byl to problém, hrát celou dobu s režisérem?

Martin to bral jako obrovskou výzvu; stal se pozorovatelem zvenčí a zároveň hercem. Bylo trochu divné sledovat ho, jak se mnou hraje a zároveň mě pozoruje. Většinou se mu ale dařilo toho pozorovatele potlačovat.

■ Jste spokojený s konečným výsledkem?

Věřte nebo ne, ten film jsem neviděl.

■ Hrál jste se zpěvačkou Björk v *Tanci v temnotách* Larse von Triera. Bylo to náročné, vzhledem k tomu, že není profesionální herečka?

Náročné není to správné slovo. Björk je v mnoha ohledech mimořádným člověkem a hrála to po svém. A jako herec skoro nemůžete chtít víc, protože byla tak opravdová a tak oddaná své postavě a její pravdivosti. Skutečně náročné ovšem byla scéna, kde mě má zastřelit. V životě předtím nedržela v ruce zbraň, úplně z toho zpanikařila. Na plátně vidíte ženu, která panikaří, ale ona vážně nemusela nic hrát. Nedokázala zmáknout spoušť, doslova jsem ji k tomu musel donutit. Pro film to bylo skvělé.

■ Byla spolupráce s Larsem von Trierem tak náročná, jak se povídá?

Mám jinou zkušenost – Lars je jedním

z nejúchvatnějších lidí, jaké jsem kdy poznal. Má skvělý smysl pro humor a tím humorem na place odhaluje hodně z toho, co si myslí. Nevím, co se o něm jinak říká, ale pro mě byla práce s Larsem zásadní hereckou zkušenost.

■ Když jsme u známých filmařů, pracoval jste také se Seanem Pennem na jeho režijním debutu *Vyvrhel*...

Se Seanem jsem byl na naprosto stejné vlnové délce, ze všech natáčení s ním mám krásné zážitky. Měl jsem období, kdy jsem odmítl televizní role, kvůli nimž bych byl zaškatulkovaný do jednoho typu postavy. Měli jsme tenkrát tři malé děti a moje žena se mnou ty těžké časy přetrpěla. Pak přišel Sean a vysloveně bojoval za to, abych hrál ve *Vyvrhelovi* a *Křižovatce smrti*. A ty dva filmy pak skutečně změnil mou kariéru. *Vyvrhel* byl Seanův první film, a když jsme natáčeli, přinesl mi pasáž, kterou právě napsal u sebe v karavanu. Byla to důležitá scéna z *Křižovatky smrti*, v níž muž, kterého hrál Jack Nicholson, přijde k přívěsu, kde bydlím, a chce mě zabít. Ale zasekne se mu zbraň. Dá mi tři dny života s tím, že se mě vrátí zabít. Sean zatím vůbec netušil, co z toho může být za film, a neznal ani postavy; řekl jen, že je to skvělá scéna. Během dalších čtyř let mi poslal nové obrazy a ptal se mě na názor. A pět let nato jsme *Křižovatku smrti* točili. ■

INSIDE

David Morse on his collaborations

Page 1 ENG

Goran Bregović on music and culture

Page 2 ENG

Today's Official Selection

Page 3 ENG

Forum of Independents

Page 4 ENG

VAROVÁNÍ

⇒ Dnešní ráno začneme osvětlením odborné angličtiny. V **Jameson Festival Lounge** totiž v 11:00 proběhne **Master Class** o digitálních technologiích a jejich radikálním vlivu na mediální průmysl, ten filmový nevyjímá. Americký nezávislý producent snímků *Dark Horse* nebo *21 gramů* **Ted Hope** a odborník na digitalizaci a nové technologie **Brian Newman** představí své vize o budoucnosti filmu. Diskuse nebude překládána do češtiny.

⇒ Pod plátěnou střechem **Jamesonu** už zůstaneme. Od 14:00 se tu koná **Master Class** s americkým hercem **Martinem Donovanem** (viděli jste ho v *Knize života* nebo v *Insomnii*), který se letos ve Varech představil soutěžní tragikomií *Spoluautor* jako debutující režisér. Diskusi moderuje novinář **Mike Goodridge**.

⇒ Pojdme si povídat, vybízí festivalové diváky týdeník **Reflex**. Dnes v 17:00 se opět ve **stanu Jameson** sejde redaktor Marek Gregor s malířem a sochařem **Jaroslavem Rónou**, pravidelným festivalovým hostem a náruživým divákem.

⇒ Zdá se, že se dnes od barového pultu s whisky nehne. Pokud byste si však rádi zaspotovali, rozšlepejte před **Thermalem Oranžové kolo Nadace ČEZ**. Váš výkon se z rotopedu převede na peníze pro neziskové organizace. Na kolo můžete usednout denně v intervalu od 10:00 do 19:00.

NA CO PUDEM

Tereza Voříšková, herečka

Přípravu na letošní festival jsem nepodcenila a doma jsem si napsala, co by mě z programu nejvíc zajímalo. Chci se vypravit na český dokument režiséra Martina Ryšavého *Medvědí ostrovy* (6. 7. od 15:30 a 7. 7. od 18:30, obě projekce v Kinosále B), který se natáčel na Sibiři. Pak si nechci nechat ujít Ville-neuvoy *Požáry* (7. 7. od 11:00 v Karlovarském městském divadle), protože jsem slyšela, že stojí za vidění. A nejvíc se asi těším na *Pinu* (7. 7. od 10:00 v Kině Čas), dokument Wima Wenderse o nedávno zesnulé tanečnici Pině Bausch. To by podle mě mohlo být skvělé. ■

Jaroslav Rudiš, spisovatel a scenárista

Rád bych zaskočil na projekci českého filmu *Osmdesát dopisů* (6. 7. od 10:00 v Divadle Husovka a 8. 7. od 13:00 v Kongresovém sále) režiséra Václava Kadrnky. Ze všech sil se budu snažit dostat i na promítání komedie *Almánya – vítejte v Německu* (6. 7. od 10:00 v Kině Drahomira), protože už jsem od mnoha lidí slyšel, že je to dobrá komedie. Zajímá mě i z toho důvodu, že režisérka patří k turecké menšině žijící v Německu. U nás tahle kinematografie úplně chybí; stále ještě čekáme, až imigranti začnou točit filmy o sobě a zároveň i o nás. ■

Foto: Jan Handrejch

HLAVNÍ SOUTĚŽ

SLOVENSKO-ČESKÉ DRAMA O SVÁRU MEZI NAŽEHLENÝM DRESEM A OTRHANÝM TRIČKEM

Hamletovský osud jednoho Roma

Soutěžní film **Cigán** režiséra **MARTINA ŠULÍKA** je svým způsobem ambiciózní. Chce „gadžovské“ většině přiblížit fungování jedné romské osady na východě Slovenska. Na pomoc si bere pštrosy a Hamleta.

Zbyněk Vlasák

Hlavním hrdinou snímku, který má v Karlových Varech světovou premiéru, je mladík Adam, který se po smrti svého otce vyrovnává s rostoucími nároky okolí i praktikami autoritativního strýce. Jeho hamletovský osud je po několik ročních období režisérovi záminkou pro vykreslení vnitřních pravidel chodu romské komunity. Natáčelo se přímo v centru jedné z nich.

„Napoprvé to pro mě bylo šokující. Jak takhle může někdo žít?“ ptal se třeba Attila Mokos, jeden z mála profesionálních herců ve filmu, při své premiérové návštěvě v tom podivném shluku příbýtků, kterému se říká romská osada. V některých z nich chybí elektřina, tekoucí voda, pod jednou střechou (jestli se tak té soustavě hadrů a plechů vůbec dá říkat) na pár metrech čtverečních žije třeba patnáct Romů najednou. Ale ty příběhy! Na desítky filmů.

Děvčata na cestách

V tom Šulíkově se objeví ukradení pštrosi nebo mladé děvče, které rodiče

Cigán: Hlavní postava Adam (vlevo) a jeho bratr, co má tendenci čichat k toluenu.

prodají jakémusi naditému podnikateli do Čech. „O té jsme slyšeli v Rankovcích. Prodali ji dokonce dvakrát a ona se vždy vrátila zpátky. Napotřetí se vzepěla a rodiče ji vyhodili z domu. Našla pomoc na faře v Herlanech a dnes studuje v Košicích sociální práci,“ říká Martin Šulík.

Jiné dívky si zase všiml Mokos: „Při natáčení jsem se seznámil s krásnou Romkou, jejíž slovenština měla trochu český nádech. Dozvěděl jsem se, že žila

normální život na Ostravsku, ale že se pak mezi své vrátila. Prý proto, že je náš svět zkažený a doma jí je lépe.“

Jak už bylo naznačeno, ve filmu se objevují hlavně romští neherci. Mokos v roli faráře vedoucího boxerský kroužek z nich měl trochu obavy. „Nakonec mě ale velmi mile překvapili; byli soustředění, přesně plnili pokyny. Nakonec se ukázalo, že k věci přistoupili mnohem otevřeněji než já,“ říká.

Bez spolupráce to nepůjde

Že soužití Romů a „gadžů“ není bez problémové, je asi jasné každému. Film však vzájemné nedůvěře dodává přesnější kontury. Postava Adama si oblíbí trojici sociálních pracovníků, kteří zkoumají tradiční romskou kulturu. Avšak nepochopení mezi nimi v hlubší rovině, kamarádství nekomaradství, zůstává. O Adama jako by se praly dva

světy. Musí volit mezi obnošeným tričkem, které mu blahosklonně darují „gadžové“, a ukradeným nažehleným fotbalovým dresem Barcelony, který někde čírl jeho strýc – a zároveň mezi nejistotou života mimo osadu a jistotou uvnitř jejích zdí, kde už všechna pravidla života zná, ale taky se jim bude muset přizpůsobit.

„Důležité je, aby gadžové i Romové začali všem sociálním i jiným problémům čelit společně. Vždyť jedni ani druzí na to sami nestačí. A začít by se mělo hned zítra,“ říká režisér Martin Šulík s tím, že chtějí spolu se scenáristou Markem Leščákem především vyvolat diskusi. Tomuto cíli podřídili vše, dokonce i Šulíkův filmařský styl, jenž je tentokrát méně poetický a ve svém realismu více těží z pečlivého sběru materiálu po celém Slovensku.

A kdyby se snad někdo chtěl ptát, jestli nějaký Romové, co žijí na periferii, mimo náš obzor, vůbec stojí za pozornost, odpovět mu může být konstatování Attily Mokose: „Jsou naším zrcadlem. A nejen Romové na Slovensku, ale i ti v Čechách, ve Francii nebo v Maďarsku. Bylo by hloupé je ignorovat.“

ITALSKÝ SOUTĚŽNÍ FILM STAVÍ NA POSTAVÁCH A KRACHU JEDNOHO OBŘÍHO PODNIKU

Co s rozlitym mlékem?

Na začátku stála jedna malá italská firma jménem Leda, obchodující s mléčnými výrobky. Pár kancelářů, několik zaměstnanců, rodinný podnik v čele s otcovským šéfem Rastellim. Jenže jak obchod, tak film režiséra **ANDREY MOLAIOLIO** nabírá s přibývajícím časem na objemu, prudký vývoj společnosti se začíná vymykat kontrole a na plátně se rodí drama až antických rozměrů.

DIVÁCKÁ CENA/AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO

- + zde natrhněte
1. VÝBORNÝ
- + zde natrhněte
2. DOBRÝ
- + zde natrhněte
3. PRŮMĚRNÝ
- + zde natrhněte
4. SLABÝ

PRŮBĚŽNÉ VÝSLEDKY

Název filmu	Známka
1. Požáry / Incendies	1,14
2. Neviditelná / Die Unsichtbare	1,22
3. Win Win / Win Win	1,42
4. Evžen mezi námi / Evžen mezi námi	1,45
5. Britský průvodce uměním předvádět se / The British Guide to Showing Off	1,46
6. Habemus papam / Habemus papam	1,50
7. Marketa Lazarová / Marketa Lazarová	1,52
8. Jmenuji se Oliver Tate / Submarine	1,52
9. Ráj pro mámu / Raj dlja mamy	1,55
10. Neměj strach / No tengas miedo	1,55

Jakub Anděl, Zbyněk Vlasák

Malý klenot funguje hlavně jako hra charakterů. Pro Rastelliho, v podání Rema Gironiho, známého ze seriálu Chobotnice, je Leda jako dítě – přeneseně „malý klenot“, který mu otevřel dveře ke slávě, bohatství i k významným lidem. Dal mu moc, jíž se nechce vzdát. Spolu s účetním Bottou (Toni Servillo ze snímku *Božský* nebo *Gomora*) maskují finanční problémy Ledy a ty se mimo pozornost veřejnosti nerušeně množí.

Právě Botta postupně přebírá kontrolu nad osudem firmy i nad filmem. Nečernobíle vykreslený, zapálený pro svou věc, neschopný jiného citu než loajality k zaměstnavateli; právě on je paradoxně největší obětí. V okamžiku, kdy všechno vyjde na povrch, míří do vězení a hrouť se mu celý svět. „Je důležité, abyste si uvědomili, že obě postavy jsou rukojmími celého systému. Nejsou nijak odstrašující a chovají se v zásadě logicky,“ říká režisér *Malého klenotu* Andrea Molaioli, jehož film je inspirován kauzou bankrotu velkého italského mlékařského gigantu Parmalat. „Svou přípravu na natáčení jsem postavil jednak na studiu tohoto

případu, ale taky jsem se snažil proniknout do pravidel a slovníku celého ekonomického systému. Mám pocit, že je z velké části postaven právě na termínech, kterým rozumí jen menšina společnosti. A ta si tak uzurpuje právo rozhodovat.“

Jako jeden z kořenů finanční krize, jejímž symptomem krach Ledy (a tedy i Parmalatu) byl, je tady popisován už pád železných opon z přelomu osmdesátých a devadesátých let. Italům z malého rodinného podniku se zdánlivě otevřely možnosti nekonečného růstu. Východní trhy lačnily po italském mléku a také Amerika byla k Evropě najednou vstřícnější. Jenže realita přinesla konfrontaci s konkurencí i jiným

způsobem myšlení a vlastně zákonitý neúspěch. A podnik začal v panice směřovat k finančním machinacím.

„Základní chyba byla podle mě v tom, že jsme si mysleli, že peníze dokážou samy o sobě vyprodukovat další peníze. Tento koncept selhal, jak dokazuje krize, byť se někteří z viníků stále tváří, jako by se nic nestalo,“ říká režisér.

Majitel Rastelli se v krizových letech, opět vcelku logicky, snaží hledat pomoc u svých nových známých, politiků i jiných elit. Ti mu pomáhají jeho podnik, symbol italské ekonomiky, zachránit různými nepěknými prostředky a bez vědomí voličů. Nabízí se proto otázka, zda filmaři nečelili

nějakému tlaku zvnějšku. „Ani ne. Přece jen nám na snímek přispěli Francouzi; z italských zdrojů jsme moc nečerpali. I když v době, kdy jsme film stříhali, nám volali nějakí divní lidé. Naštěstí je od nás producenti úplně odstříhali a já měl klid na práci.“

A co by režisér chtěl, aby si z jeho v pořadí druhého filmu diváci odnesli? „Rád bych, aby ocenili složitost a originalitu postav. Nejsou tak domýšliví, abych si myslel, že dokážeme vzbudit nějakou seriózní diskusi o podstatě finanční krize, ze které jsme se stále ještě pořádně nevzpamatovali. Ale snad poukážeme aspoň na to, že se na veřejnosti taková diskuse stále nevede,“ uzavírá Andrea Molaioli.

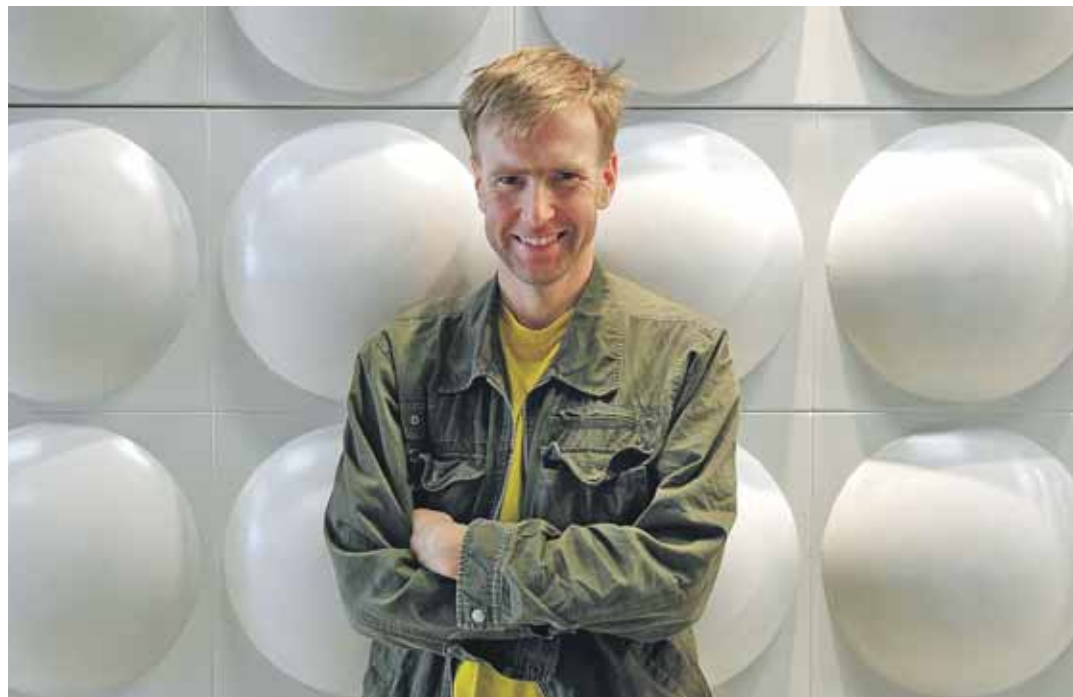
Remo Girone, jeden z hostů letošního festivalu, jako magnát přes mléko v *Malém klenotu*.

OSOBNOST DNE

REŽISÉR A HUDEBNÍK PETR MAREK JDE DO SOUTĚŽE S FILMEM *NIC PROTI NIČEMU*

Výprava mezi vyhořelé třicátníky

Jediným českým režisérem v soutěži Na východ od Západu je sedmatřicetiletý nonkonformista **PETR MAREK**. Představí svižný, obratně a vtipně napsaný film *Nic proti ničemu*. V mládí adoptovaní lidé, kteří se seznámili na jednom internetovém chatu, se v něm pokusí založit neziskovou organizaci.

Petr Marek nemá rád filmové kutily.

Zbyněk Vlasák

■ Kde jste pro snímek *Nic proti ničemu* čerpal inspiraci?

Inspirovala mě kameramanská účast na dokumentu o Straně zelených. Byl jsem svědkem situací, v nichž se kolektiv musel shodnout na nějaké společné pravdě, která ale buď neexistuje, nebo musí být nutně umělá, případně jde o koncepci, která je vedením už předpřipravená. Mě zaujal především moment, kdy to všichni jednotlivci myslí dobře, ale ve skupině nejsou schopni dosáhnout rozumného výsledku. Jejich snaha ztroskotá na nedorozuměních, osobních vazbách, na egu.

Pak jsme hledali, jakou skupinu ve filmu zachytit. Politiky jsme nechtěli. Politická satira je moc jednoduchá, přímočará. Rozhodli jsme se pro zástupný problém adopce. A skrz spolek adoptovaných zachycujeme společenskou angažovanost třicátníků, kteří ještě mají vůli, ale už jsou trochu vyhořelí, otrávení. Sám se mezi ně počítám.

■ Vaše postavy pořád o něčem hlasují. A co je zvláštní, jsou pak schopni kolektivní rozhodnutí respektovat, i když se třeba shodli, že budou kamarádit s pedofilem.

Ono jim nic jiného nezbyvá. To

je na demokracii legrační i smutné zároven. Hlasování je ten nejšrondovnější způsob, jak k nějakému výsledku dojít; zákonitě se přes něj dostanete jen k matematickému průměru, k něčemu, co nikomu nevaří. Můj film je hlavně o takovém konsensu. Ukazuje, jak každá věc, která má kontroverzní potenciál, často nakonec „demokraticky“ zanikne. Mohl by vzniknout hrdina nebo padouch, ale oba se utopí v ničemu.

■ Jde to ale dělat líp?

Asi nejde. *Nic proti ničemu* je snímek o zoufalství nejlepší cesty.

■ V materiálech lákáte na to, že „je to jako Dogma 95“.

Na Dogmatu mi vyhovuje styl toho trochu blbého domácího videa, což není vynález Dánů, oni ho jen zpopularizovali. Podobně natočil už pár let před nimi své *Manžele a manželky* Woody Allen. My jsme oproti Dánům ubrali na kontroverznosti a vyostřenosti. Třeba úplně první Dogma film – Vinterbergova *Rodinná oslava* – by v jakékoli jiné formě mohl fungovat jako klasické drama. My místo reálného pedofila máme fiktivního; nevydíráme tolik diváka, každá postava má volbu a divák tím pádem taky.

■ Vy mimo jiné učíte režii na FAMU, tak mi to nedá a zeptám se: Má současný český film nějakou energii?

Jestli mají nějaké české filmy energii, tak jsou to především snímky dnešních sedmdesátníků – Věry Chytilové, Jana Němce nebo Karla Vachka. Je to Chytilová, kdo ve svých filmech stále stíhá nejsvižnější, Němec je zase nejradikálnější ve výrazu. U nich je ta energie nejryzejší. Mladší čeští filmaři energii často suplují kutilstvím.

■ Jakou roli v tom hraje FAMU?

Na FAMU jsou čtyři druhy studentů. První jsou lidé, co hluboce milují film jako takový. Potom ti, kteří milují určitá témata a chtějí se k nim vyjadřovat, přičemž film je pro ně jeden z možných prostředků. Třetí skupina jsou ti, co milují sebe a chtějí se hlavně nějak prezentovat. A pak právě čtvrtá, splývající s předchozími – kutilové. Kutily baví nápodoba, jejich filmy nestojí na tématu, ale na efektních kamerových jízdách a perfektním nasvícení. Jako by hlavně dokazovali, že umí „řemeslo“.

V profesionálním českém filmu je to úplně stejné. Kutilství je nejvíce viditelné na předávání Českých lvů. Za zvuk dostane cenu snímek, kde to nejvíce bouchá, za střih ten, kde se střihalo neefektivně, a za herecký výkon herec, co nejvíce pláče a křičí. Je to skoro pravidlo. Jako by něslo o film samotný, ale jen o „filmaření“. Mně se to možná se skupinou Midi Lidí stalo taky: hudba k *Protektorovi*, za níž jsme letos dostali Českého lva, je především nápadná. Použili jsme Gershwinu, dali do toho elektroniku a strčili to do filmu z války. Což se k sobě jakoby nehodí, hudba tak na sebe zákonitě upozorní. Možná i za tuhle nápadnost jsme dostali cenu. Ani nemuselo jít o to, jestli je ta hudba dobrá, nebo ne.

„Podívej, adopce není *Nic proti ničemu*.“

REALITA.DOCX

Filip Šebek

Dokumentární úhel pohledu

Detroit, divoké město

Francie, 2010, 80 min.

5. 7., 18:30, Kino Čas

6. 7., 13:00, Kino Drahomira

Představte si, že by Prahu opustila polovina jejích obyvatel, ulice v centru města by zely prázdnotou, budovy Kongresového centra i okolních hotelů by byly zcela vybydlené a městem by se potulovali agresivní pitbullové. Co by tak člověk asi dělal? Osobně bych to viděl na dvě možná řešení. Buď vzít kameru a v těchto přízračných kulisách s partou kámošů natočit nějaký hodně hustý film, anebo se zašít na okraj města a začít dělat něco smysluplného. Třeba založit Rajskou zahradu, jako to udělala jedna z hrdinek vynikajícího dokumentu o současném Detroitu.

Arabská přitažlivost

Rakousko, 2010, 118 min.

5. 7., 15:30, Kino Čas

6. 7., 19:00, Kino Drahomira

Kdyby se vám dostala do rukou kniha s životním příběhem vůdčí postavy rakouských feministek Barbary Wally, budete si po pár stránkách klepat na čelo a smát se autorově přebujelé fantazii a sklonu k naprosto nevěrohodným zápletkám. Otrpaná klišé o tom, že „nejšleňší scénáře píše život sám“, případně že „tohle nevy-myslíš“, v jejím případě sednou jako na málokoho. Těsně před důchodem se totiž kovaná feministka zamilovala do mladého Jemence, stala se jeho druhou ženou, přestoupila na islám a milovanou šunku vyměnila za šátek na hlavě a absolutní poslušnost.

Balada o Genesisovi a Lady Jaye

USA, Francie, 2011, 75 min.

5. 7., 19:00, Divadlo Husovka

Těžko bychom našli excentričtější bytost na hudebním poli, než je Genesis P-Orridge. Zakladatel kultovních Throbbing Gristle a tím i celého žánru industriální hudby je dodnes neúnavným experimentátorem jak v hudbě, tak v soukromém životě. Se svou životní láskou, fetišisticky orientovanou Lady Jaye, se rozhodli stát se vzájemným připodobněním jednou bytostí. Pokérování Genesis tak dnes kromě pupku má i docela slušná řadra. A taky spoustu zajímavých, i když pro někoho zcela nestravitelných nápadů, často přesahujících hranice hudby.

MASTER CLASS

Kritici jen nechtějí vypadat hloupě

Americký režisér **MONTE HELLMAN** je od včerejška navždy zapsán do historie. Na karlovarském Master Class si povídal s německým novinářem Gideonem Bachmannem. Jeho slova se při tom zaznamenávala na nahrávku, která se stane součástí projektu Vox Humana Session – Banka hlasů.

Zbyněk Vlasák

A bylo co poslouchat. Hellman vyprávěl například o svých začátcích, které jsou svázány se střední školou v Los Angeles. Tenkrát se ho zeptali, čím chce být. A on odpověděl, že hercem. „Na herce jsi moc chytrý. No tak dlejší aspoň režiséra,“ odpověděl mu učitel a nasměroval ho ke spolupráci s Jackem Nicholsonem nebo k aktuálnímu snímku *Cesta nikam*, který loni nadchl festival v Benátkách a nyní je uváděn v Karlových Varech. Konkrétně dnes ve 21:30 v Malém sále a pak ještě dvakrát.

Hellmanova pouť k filmu však nebyla tak lehká. Nejdřív opravdu „jen“ hrál na divadle, později tamtéž režioval. Jenže jednoho dne divadlo, kde pracoval, koupil filmový producent a rozhodl se ho předělat na kino. „A Roger Corman mi tehdy řekl, ať to беру jako znamení a jdu si něco natočit.“

Monte Hellman se ve Varech také přiznal ke dvěma vášním. Rád

Představitel generace Nového Hollywoodu učinil včera krok k nesmrtnosti.

prý čte ohlasy na své filmy. „Je zábavné pozorovat, jak moc se kritici neshodnou mezi sebou a vlastně ani s mou vlastní představou. *Cesta nikam* má teď výborné recenze v Americe, ale podezřívám kritiky, že hlavně nechtějí vypadat hloupě.“ A druhá vášně? Tou je pozorování reakcí diváků. „Jezdím po festivalech a snažím se chodit aspoň na poslední minuty promítání svých věcí. Publikum je totiž vždy můj poslední spolupracovník, teprve v divácích samotných

vzniká finální verze filmu. Kdyby jsem měl v jedné divadelní hře zabudován opravdu šokující moment, při němž publikum pokaždě hrozně vyjeklo. A já se na ty lidi chodil pravidelně koukat. Byla to ohromná zábava!“

Ostatně film není odlišný jen v hlavách diváků a tvůrců; ještě jiný obraz prý má v hlavě producent. „U mých věcí si producenti pravidelně myslí, že točím nějakou exploataci, zatímco já přemítám o něčem typu *Jih proti Severu*.“

www.wellness-vary.cz

U BAZÉNU LH THERMAL OF SPA HOTEL THERMAL

fitness & massage

MASÁŽE / MASSAGES

THAJSKÁ / RELAXAČNÍ / HORKÝMI KAMENY / TWIGGY
THAI / RELAX / HOT STONES / SLIMMING

tel. 359 002 321 / 774 303 790

-20% FESTIVAL PASS

REPORTÁŽ

Před barem jsme si všichni rovni

Barmani z Jameson Festival Lounge navrhli originální letní drinky, ale zatím přišel mráz. Přesto se mladí muži za barem neúnavně soustředí na svou práci a mixují koktejly s přesností na molekuly. A doufají, že jejich výtvořky letos v popularitě předeženou festivalový evergreen mojito. Stát před barem je jedna věc, ale za barem to je fakt dřina. A taky věda.

Jaroslav Švelch

Letos se (s pár výjimkami) ve festivalových filmech skoro nepíše. Dokonce i v tragikomedii *Le Havre* od Akiho Kaurismäkiho se hlavní hrdinové zmůžou maximálně na skleničku. *Shamus* z loutkářské komedie *Sunflower Hour* je si ce permanentně v kocovině (a předstírá, že je Ir), ale whiskey za něj pije jeho maňásek. Ještě že my můžeme na drink zajít v reálu.

Jameson Festival Lounge stojí na místě bývalého stanu Captain Morgan a na to, že jde o improvizovanou stavbu, je překvapivě útulná. Za 18 metrů dlouhým barem stojí v policích na 400 lahví Jamesona. Kromě hýření se tu odehrávají i kulturní akce, například většina Master Class a promítání filmů ze soutěže Done In 60 Seconds, ve které mají amatérští filmaři vměstnat svůj oblíbený snímek do jedné minuty.

Alchymie koktejlů

Čtyři speciální koktejly pro letošní festival vytvořil tým manažera baru Jana Braniše. Ten o své práci mluví jako konstruktér automobilu o novém vozu: „Naším zadáním bylo, že ty drinky

musejí být pitelné, osvěžující, přitažlivé pro ženy i pro muže a taky mají obsáhnout široké spektrum chuťové řady.“

Vynalézt letní drink na bázi whiskey není snadné, jde totiž o destilát s charakterem. „Není to něco, po čem by lidi sáhli v horkém počasí. Chuť whiskey navíc ovlivňuje i chuť ostatních ingrediencí. Obtížné se proto hledá harmonie.“ Letní počasí ovšem zatím nedorazilo. „Máme připravené pikantové deky a kýbly na led – chtěli bychom, aby si lidi drinky brali ven. Zatím nám ale chybí podpora počasí,“ komentuje to Braniš.

Necháme si namixovat Passion. Co tam všechno přijde? Jameson, citronová šťáva, likér ze směsi citrusů a maracují a brusinkový džus; na ozdobu plátky okurky salátovky (pro kontrast) a sušené brusinky. Ptám se, jestli se dají koktejly chránit autorským právem nebo patentem. Nedají. „Vydáváte se všanc veřejnosti. Váš drink může každý napodobit. Ale u drinků, které mají jasně prokazatelného autora, je slušné ho uvést.“ A můžu sníst tu okurku? „Nikdy by se neměly používat ozdoby, které se nedají jíst,“ odpovídá Braniš.

S maximální přesností

V zázemí se už krájejí jahody na večer. Zhlédnu i přístroj, který několika tucty hadic pohání nealkoholické nápoje až do pistolí na baru. Tam stojí barman Lukáš Rešl, který mě poučí o tom, s jakou přesností je třeba ingredience dávkovat. „S maximální. Beze srandy, s maximální. Abychom si udrželi kondici, děláme pouring testy, kdy bez dívání naléváme do kalíšku. Jednou rukou, druhou rukou, s nalévátkem, bez nalévátka. Z deseti pokusů se seknete tak jednou, a to o půl centilitru. Host musí vždycky přijít na ten samý drink.“ Před barem jsme si všichni rovni.

Vlajkovou lodí baru je ostřejší koktejl Ginger, Mint má zase být konkurencí pro mojito. Zatím se daří: Mezi pěti nejprodávanějšími položkami jsou čtyři originální koktejly, mojito je na smutném devátém místě. „Překvapuje nás recidiva,“ vysvětluje Braniš. „Lidé přijdou, ochutnají, vrátí se a dají si znovu.“ Redakce *Festivalového deníku* ovšem varuje: Nadměrná konzumace alkoholu snižuje vaši schopnost sofistikovaně komunikovat o filmových zážitcích. ■

Foto: Jan Handreich

Schopnost unést šest a víc lahví patří k základní výbavě superbarmana Jana Brůžky.

Foto: Jan Handreich

Čtyři festivalové koktejly patří do kategorie, které barmani říkají „nalejvačky“. Shaker se tedy nepoužívá.

Foto: Petr Hloušek

Jan Braniš a Jameson Passion. Všimněte si kontrastních okurek.

lufthansa.com
Evropa od
2.490 Kč*

A STAR ALLIANCE MEMBER

Vzácné okamžiky

Produkt Lufthansy.

Objevujte Evropu
za překvapivě
nízké ceny.

There's no better way to fly.
Lufthansa

*zpáteční let, včetně všech poplatků. Odlety z Prahy.

cinema
royal

Tajná festivalová projekce na tajném místě.

Cinema Royal MFF Karlovy Vary přináší Vodafone.

Neváhej a volej nejpozději dnes bezplatnou informační linku **800 777 782** pro více informací.

Vodafone – Budweiser Budvar – Barrandov Studio

A kde jsou barmanky?

„Znám ženy, které tu práci mají rády a dělají ji dobře. Umějí baru dodat jiskru, která je potřeba. Jsou ale bary, kde je ta práce fyzicky náročná i pro muže. Tady je to do slova masakr. Obrátka je obrovská a pořád musíme něco tahat. Denně spotřebujeme přes tunu ledu,“ vysvětluje manažer baru Jan Braniš.

REPORTÁŽ

Evžen (zase) mezi námi

Irena Hejdrová

Evžen je opět mezi námi! Nadšené přijetí zazil ve Velkém sále Thermanu přesně třicet let starý český film **Evžen mezi námi** s Janem Krausem v hlavní roli.

„Já jsem ten chlapec z toho billboardu u Puppů,“ představil se v pondělí odpoledne divákům ve Velkém sále Jan Kraus. Ve filmu ztvárnil Evžena Lesa, plachého venkovského chlapce, který se postupně vypracuje na písňového textaře s příblybými texty typu „být mlád, s úžasem cítit, jak každá šlacha praská mládím“ či „obyčejní lidé živilí tři krky, matce v létě mlátička utrhl kus ruky“. Pikantní je ve filmu účast Jiřího Bartošky, který je tam k vidění převážně s cigaretou, případně při výkopu hrobů. Prezident festivalu se zúčastnil i projekce, stejně jako početná herecká a tvůrčí delegace včetně Karla Heřmánka či Pavla Zedníčka.

Režisér Petr Nýdrle natočil **Evžena mezi námi** v roce 1981 jako svůj absolventský film na FAMU. Krátce poté však snímek putoval do trezoru a Nýdrle do americké emigrace, kde se vypracoval v ceněného reklamního a klipového režiséra (natočil mimo jiné klipy

OČIMA JANA KRAUSE

Evžen byl částečně důsledkem našeho podlehnutí socialistickému proklamativnímu výkřiku „Od slov k činům!“. Všichni jsme pořád nadávali na poměry, na kulturu obzvlášť. S Petrem Nýdrlem a Martinem Vadasem jsme ale postupně dospěli k odbojnému přesvědčení, že se musí taky zkusit něco dělat. Tak začalo pozoruhodné několikaleté martyrium – natáčení filmu **Evžen mezi námi**. Dodnes jsem hrdý, že jsme ho nakonec šťastně dokončili. Také proto, že FAMU nás tiše podporovala, třeba při shánění materiálu a techniky. Po dokončení ale došlo na další socialistický slogan, totiž že každý bude spravedlivě potrestán. V kavárně Belvedere se s námi sešel pan režisér Elmar Klos, který film pochválil a precizně předpověděl budoucnost – problémy nepřijdou od komunistů, ale od režisérských veličin doby: „Oni se o vás postarají.“ Nespletl se. Postaral se třeba Jiří Sequens, který hovořil o neobyčejně rafinovaném nebezpečí, umně ve snímku skrytém. Evžen tak zahučel do trezoru, Nýdrle do Ameriky a já pokračoval ve ztvárňování pohraničníků.

Až v roce 1990 film vylezl, jako desetiletý, na světlo boží. Od té doby děláme každých třicet let slavnostní premiéru. Snad je **Evžen** svým způsobem kronikou doby, už proto že všechny ty „nádherné“ songy jsou autentické popěvky oněch prokletých časů. Většina postav je ztvárněna neherci – hrají nejen sebe samotné, ale i podstatu vlastního příběhu. A konformismus jako cesta za úspěchem, který se dá přepočítat na peníze a metály, má snad co říct i v kapitalismu (málem jsem napsal demokratickém, než jsem se probral). A s dovolením – ani bych nepřehlížel naši vůli zkusit něco udělat, raději než nadávat. Vidíte, že se to vyplatí. Kdo nic nedělá, nemá každých třicet let co slavit. **Jan Kraus pro Festivalový deník**

U2, Erica Claptona či Carlose Santany). „Bylo by to krásné, kdybychom tu byli před třiceti lety, ale jak se říká, je lepší být králem na jeden večer než chudákem na celý život,“ řekl při uvádění filmu Nýdrle.

Atmosféra na promítání byla patřičně vřelá, přerušovaná chuchotem i několika potlesky, třeba při záběrech nevinně mladické tváře Jana Krause, který je s po-

hledem nově laně skutečným králem snímku. Ten je poetický, dojemný i hořký, reagující na československou novou vlnu i oplývající zcela svěbytnou poetikou. „Ten film má jednu z hodnot, které u českého filmu postrádám – kus autentické reality té doby,“ řekl Jan Kraus. Film bude na festivalu k vidění ještě 6. 7. ve 13 hodin v Divadle Husovka a 8. 7. v 16 hodin v Kongresovém sále.

Foto: Jan Handreich (2x)
Jan Kraus mezi námi – „ten chlapec z toho billboardu u Puppů“

Nové Audi A6. Příběh psaný s lehkostí.

Nové Audi A6 s hybridní hliníkovou karoserií, oficiální vůz 46. ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary.

Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu:
4,9–8,2 l/100 km a 129–190 g/km.

Audi
20 let v České Republice

REPORTÁŽ

SAMUELU FULLEROVI VČERA V SOKOLOVĚ ODHALILI PAMĚTNÍ DESKU

Vojíne Fullere, točte!

Karlovarský festival vzdává Poctu

SAMUELU FULLEROVI nejen jedenácti filmy v jeho retrospektivě. Od včerejška visí na zdi zámku v Sokolově pamětní deska, která připomíná režisérovův válečný pobyt a první natočený film.

Tereza Simůnková

Sokolovský fanda vojenské historie Petr Duda si na včerejší slávu vzal dokonce americkou dobovou uniformu včetně dvou zásobníků, revolveru a helmy. O Samuelovi Fullerovi, který narukoval dobrovolně hned poté, co USA v roce 1941 vstoupily do války, přemýšlí nahlas: „Musel mít z pekla štěstí. Přezít boje v severní Africe a dvojí vylovení, na Sicílii a v Normandii na pláži Omaha, a při osvobo-

zování Evropy přejít zimní Ardeny...“ pokyvuje hlavou muž, který spolu se synem Jakubem (pro změnu v dobové americké slavnostní uniformě) asistují ceremoniálu před branou sokolovského zámku.

Desku významnému světovému filmaři věnoval filmový festival a pro její umístění zrovna zde, na starobylých sokolovských kamelech, jsou dva důvody. Sokolov byl totiž poslední Fullerovou štací během jeho válečné odyssey (do Karlových Varů už to on osobně

Pod pamětní deskou Samuela Fullera stojí zleva: Jakub Duda, režisérova vnučka Samira, dcera Samantha, žena Christa a Petr Duda.

nestihl) a zároveň se stal místem jeho filmařské iniciace.

Nic pro slabé povahy

Kde dnes stojí sídliště Vítězná, býval za války tábor pro sovětské válečné zajatce, ve kterém přišlo o život přes dva tisíce lidí. Petr Duda vysvětluje: „Byli buď internováni v lazaretu, nebo nuceně pracovali v chemičce a odklízeli suť po spojeneckých náletech. Jednou dva zubožení Ukrajinci našli ve špajzu v troskách domku plesnivý chleba. Chtěli zahnat hlad, jenomže si jich všimla německá hlídka a za kostelem je pověsila.“ Američané oslobodili několik desítek přeživších a zemřelým zařídili důstojný pohřeb. A Samuel Fuller tohle všechno točil. Na přímý rozkaz velitele.

Na slavného tvůrce, který zemřel v roce 1997, v Sokolově vzpomínala i jeho vdova Christa Lang Fuller: „Můj muž měl dost autoritativní maminku. Před válkou se mu povedlo napsat jeden kasovní trhák, nejlepší psychologický thriller roku, a maminka šla za vydavatelem a vypáčila z něj zálohu, za kterou synovi pořídila kameru. Když vojáci viděli otřes-

né scény z lazaretu, řekl muži jeho kapitán, aby to točil,“ vypráví. Cenné záběry se přitom vůbec nemusely dostat na světlo světa. „Nechtěli jsme je zveřejňovat, jenže pak se začaly ozývat hlasy, které zpochybňovaly šoa... Víte, já se nevyžívám v temných věcech. Ale tohle jsme jednoduše nemohli nechat být,“ dodává dojatá žena, která na ceremoniál přiletěla až z USA i s dcerou a vnučkou.

Samuel Fuller pak válečnou

zkušenost zpracoval také v hravých filmech: například *Velká červená jednička* z roku 1980 se rychle stala jedním z nejproslulejších válečných filmů na světě.

Fuller v muzeu

Režisérova pamětní deska visí od pondělka v bráně zámku, sídla Muzea Sokolov, které připravilo i tematickou minipozici. Kromě režisérova životopisu v češtině a angličtině jsou tu k vidění srov-

návací záběry z roku 1945 a 2011, deska z místa hromadných hrobů u sokolovského hřbitova a další dobové předměty. „Po celou dobu festivalu také promítáme zmiňovaný dokument z lazaretu a budeme rádi, když sem návštěvníci dorazí. Máme otevřeno od 9 do 12 a od 13 do 17 hodin,“ láká diváky ředitel muzea Michael Rund.

A měli byste jet – z Varů je to do Sokolova slabých dvacet kilometrů. ■

Rodinnou delegaci Fullerů přivítal Marek Eben.

DOCU TALENTS

Východní přísliby

Už posedmé se na festivalu uskuteční tradiční prezentace **Docu Talents from the East**. Dnes od půl druhé se v jejím rámci představí devět připravovaných celovečerních dokumentů od tvůrců ze střední a východní Evropy.

Filip Sebek

„Každý rok zveme k účasti festivalové dramaturgy, distributory, nákupčí a novináře, místní stejně jako mezinárodní. Cílem setkání je přitáhnout pozornost vlivných filmových profesionálů. Věříme, že propagace filmů od prvních stadií produkce nebo postprodukce je jedním z nejučinnějších nástrojů v rámci jejich celkové podpory,“ říká Marek Hovorka, ředitel MFDF Jihlava a jeden z organizátorů akce. Není bez zajímavosti, že

od roku 2005 je panel Docu Talents from the East místem prvního představení dokumentárních filmů, které jsou poté úspěšně uváděny na filmových festivalech. Patří mezi ně třeba snímky *René*, *Slepe lásky* nebo *Nesvatbav*, který je letos uveden i ve Varech.

Haitské vúdú v Polsku a srbský pohřebák

V rámci dnešní prezentace bude představen snímek *Blokáda* od Igora Bezinoviče, připomínající blokádu fakulty humanitních a sociálních věd v Záhřebu v dubnu

a květnu 2009. Český dokumentarista Petr Hátle se zas ve filmu *Digitální otisky revoluce* zaměřil na význam nových médií během „arabského jara“ a Jana Počtová pro změnu na *Generaci Singles* a na to, zda jsou v dnešní době dlouhodobé vztahy přežitkem, nebo těžce dosažitelným ideálem.

Velmi očekávaným filmem bude jistě nový dokument Heleny Třeštíkové *Rodinné deníky*, v němž nám ceněná režisérka představí zásadní milníky v životě členů jedné rodiny sledované v průběhu čtyřiceti let.

Osobně jsem hodně zvědavý na dokument *Umění zmizet* od dvojice polských tvůrců Barteka Kopnoky a Piotra Rosołowského. Ti se zaměřili na neznámý příběh haitského vúdú kněze, který roku 1980 navštívil Polsko a rozhodl se vymýtit démona, jenž ovládal ge-

Odhalování desky svého krajana byl přítomen také kulturní atašé velvyslanectví USA **David Gainer**, režisérův obdivovatel.

Jaký Fullerův film máte nejradši?

Nejvíce mi utkvěl *Zátah na Jižní ulici*. Dělal jsem totiž akademický výzkum hollywoodských filmů v Jižní Africe a tenhle s Richardem Widmarkem tam byl neuvěřitelně populární.

Zobrazoval totiž bezmocné, marginalizované lidi, třeba zločince, a ty tenkrát Hollywood ignoroval.

Za apartheidu ten film dával ochutnat svobodu, což možná ani nebyl původní záměr Sama Fullera a rozhodně ne záměr hollywoodských studií.

Jaký je Fullerův odkaz?

Není náhoda, že zrovna dnes oslavujeme Den nezávislosti. Spojené státy byly založeny na myšlence rovnosti pro všechny. A Samuel Fuller zasvětil svůj život a práci problémům, které nikdo nechtěl řešit, jako třeba rasismu. Mluvil hlasem bezmocných, který zní i po jeho smrti.

Pojedete se podívat do Varů?

Ano, dnes večer se chystám na americký soutěžní film *Spoluautor*. Ale rozhodně nechci vidět jen americké filmy. ■

Rodinné deníky H. Třeštíkové

Připravovaný snímek Comeback slovenského režiséra Mira Rema

nerála Jaruzelského. Další polský snímek, *Šest stupňů* od Bartosze Dombrowského, je pro změnu dokumentární road movie vydávající se po stopách mezilidských vztahů. Srb Dragan Nikolić soustředil ve filmu *Pohřebák* svou pozornost na pohřební byznys firmy Drnda International, která se stará o převoz zesnulých dělníků v zahraničí, kdežto Slovák Miro Remo

ve filmu *Comeback* zkoumá na příkladu dvou vězňů, jaké to je, vrátit se do normálního života po dvaceti letech strávených za mřížemi. Devítka prezentovaných filmů uzavírá Jaroslav Vojtek, který ve snímku *Cigáni jdou do voleb* zkoumá, jaké jsou šance romského aktivisty Vlada Sendreie a jeho volebního týmu uspět ve společnosti „bílých“. ■

Muž, který stříhal Vlasý

Americký filmař **STAN WARNOW** začínal jako střihač hudebních filmů. Spolupracoval s Milošem Formanem na *Vlasech* a *Ragtimu*. Do Varů ovšem přivezl film *Deconstructing Dad* o svém otci, obskurním hudebním vizionáři Raymondů Scottovi, který celý svůj život předbíhal dobu.

Jaroslav Švelch

Scott ve třicátých letech vytvořil zcela nový druh potrhleho avantgardního jazzu, v padesátých uváděl populární hudební pořad v televizi a v šedesátých začal tvořit ambientní elektronickou hudbu.

■ **Natáčení filmu o tátovi musela být důležitá osobní cesta – objevoval jste jeho život stejně jako diváci.**

Znal jsem hrubé obrysy jeho práce, ale neznal jsem ho jako člověka. Svou úlohu otce neplnil, byl věčně pryč a pak se s matkou rozvedl. A tak jsem mu to vrátil. On se mi nevěnoval, já se nevěnoval jemu. Jen občas jsem si o něm něco přečetl.

■ **Co vás na jeho životě a kariéře nejvíce překvapilo?**

Třeba to, že v polovině 40. let sestavil první rozhlasový orchestr s muzikanty různých etnik. Tehdy to byla radikální myšlenka. Pro něj to ale nebyl politický akt; prostě jenom chtěl bez ohledu na rasu ty nejlepší muzikanty. Překvapilo mě i to, že vynalezl první sekvenec, zásadní nástroj pro tvorbu elektronické hudby. Nejvíce mě ale zaskočily věci týkající se jeho osobního života. Vždycky jsem měl za to, že jde o chladného člověka, který necítí emoce. Ale z jeho deníků jsem zjistil, že když se rozpadalo jeho druhé manželství, velice to prožíval.

■ **Musel jste mít k dispozici spousty materiálu – váš otec byl posedlý archivováním své práce.**

Nahrával si i všechny telefonní konverzace s svojí matkou. Miloval techno-

logie. Byl prvním člověkem, který skládal hudbu přímo na obraz v jedné místnosti. Používal k tomu střihačský stroj Moviola, na kterém jsem se naučil pracovat, když jsem ho jako kluk navštěvoval.

■ **Když jste natáčel a stříhal hudební filmy jako *Woodstock*, cítil jste se být součástí hnutí hippies?**

Jistě. Sdílel jsem jejich hodnoty, ale ne že bych se vykašlal na školu a žil v komunitě. Vždycky jsem totiž chtěl především dělat svoje řemeslo. Kdybych tam neměl točit, do Woodstocku bych ani nejel, špatně totiž snáším davy. Byl to skvělý zážitek, ale taky strašný chaos. Trvalo nám pět týdnů, než jsme vůbec synchronizovali zvukové stopy s obrazem.

■ **Jak se vám pracovalo s Milošem Formanem?**

Když jsem s ním začal dělat, měl už Oscara a byl ve filmovém byznysu velká figura. Je to nesmírně talentovaný a náruživý filmař. Pro mě to tehdy bylo první setkání s exkluzivním světem velkých hollywoodských produkcí. Na *Vlasech* se nám spolupracovalo skvěle. Při práci na *Ragtimu* už se naše názory na to, jak by měl film vypadat, rozcházeły, ale já jsem mu do toho jako střihač nemohl mluvit.

■ **Je ale stříh vážně jenom technická profese? Do jaké míry jste mohl ovlivňovat umělecké vyznění filmů?**

Záleží na situaci. Když jsem stříhal *Vlasý*, narazil jsem na jednu scénu, která měla být vtipným zpívaným dialogem, ale podle mě nefungovala. Podařilo se mi přesvědčit produkci, aby se celý hudební track nahrál znovu, bez zpěvu. Takže i střihač může mít zásadní tvůrčí podíl.

Jimi Hendrix ve filmu *Woodstock*

Foto: Jan Handrejch

„Atmosféra Karlových Varů je kombinací Woodstocku a filmového festivalu,“ říká pamětník slavného svátku hudby Stan Warnow.

všechno, co jste chtěli vědět o Panterovi, ale...

Skupina ČEZ – geniální panter 46. ročníku MFF Karlovy Vary

roméo onze

35 mm Films in association
with Reprise Films present:
ROMEO ELEVEN

A film by
IVAN GRBOVIC

with:
ALI AMMAR
JOSEPH BOU NASSAR
SANDA BOURENANE

script: IVAN GRBOVIC, SARA MISHARA
executive producer PAUL BARBEAU
director of photography: SARA MISHARA
production designer: PATRICIA McNEIL
editor: HUBERT HAYAUD
sound: MARCEL CHOUINARD
production manager: MICHELLE QUINN

World Premiere:
July 7th / 5pm / Grand Hall

Karlovy Vary
International Film Festival

PROGRAM NA ZÍTŘEK TOMORROW'S PROGRAM

9:00

Velký sál 611

**La solitudine dei numeri primi /
Osamělost prvočísel**

Režie: Saverio Costanzo
Italy, Germany, France, 2010, 118 min.

Jeden z nejzajímavějších mladých autorů současného italského filmu Saverio zfilmoval mimořádně úspěšný román debutujícího Paola Giordana o zranitelné Alici a jejím neméně introvertním kamarádovi Mattiovi, jejichž životy jsou poznamenány tragickými událostmi z dětství.

One of the most intriguing contemporary young filmmakers to come out of Italy, Saverio Costanzo presents us with an adaptation of the extraordinarily successful first novel by Paolo Giordano about vulnerable Alice and her equally introverted friend Mattia, whose lives are marked by tragic events from their childhood.

9:30

Malý sál 621

A torinói ló / Turínský kůň

Režie: Béla Tarr
Hungary, France, Germany, Switzerland, USA, 2011, 146 min.

Že v roce 1889 objal filozof Nietzsche týraného koně a posléze přišel o rozum, to víme. Ale co jen se přihodilo tomu koni? Uhrančivý černobílý snímek o prostotě lidského soužití.

The fact that, in 1889, philosopher Friedrich Nietzsche embraced a tormented horse and later lost his marbles, is essentially common knowledge. But what became of the horse? This beguiling black-and-white film, about the simplicity of human.

10:00

Divadlo Husovka 6H1

**Osmdesát dopisů /
Osmdesát dopisů**

Režie: Václav Kadrnka
Czech Republic, 2011, 75 min.

Dospívající Vašek doprovází svou matku během jejích pochůzek po úřadech, při nichž se odhodlaná žena pro oba snaží získat povolení k vycestování za manželem za „železnou oponu“.

Adolescent Vašek accompanies his determined mother as she tries to gather the necessary documents and permits which will allow them both to travel outside the Iron Curtain to be with Vašek's father.

10:00

Espace Dorleans 6E1

Cigán / Cigán

Režie: Martin Šulík
Slovak Republic, Czech Republic, 2011, 107 min.

Příběh čtrnáctiletého Adama, který se po smrti otce snaží najít cestu životem, má typické znaky příběhů desítek dospívajících Romů z chudých osad východního Slovenska. Odpovědnost nové hlavy rodiny, kterou je Adam za cenu osobních obětí ochoten na sebe vzít, je z něj snímána člověkem, jehož si Adam nemůže vážít.

This tale of 14-year-old Adam who, after the death of his father, tries to find his way in life, bears the typical traits of the stories of dozens of adolescent Roma who grew up in the poor settlements of Eastern Slovakia. Adam's responsibility as new head of the family, which he is prepared to assume at the cost of personal sacrifice, is

taken away by a person for whom Adam has no respect.

10:00

Kino Drahomira 6K1

**Almánya – Willkommen
in Deutschland /
Almánya – vítejte v Německu**

Režie: Yasemin Samdereli
Germany, 2010, 97 min.

Tato svěží, barvitě vyprávěná komedie, jejíž příběh je dovedně utkáán ze dvou vzájemně se prolínajících časových linií, pojednává o několika generacích turecké rodiny žijící v Německu.

Neatly structured into two interwoven time frames, the breezy, colorfully styled comedy Almánya centers on multiple generations of a German-Turkish clan.

10:30

Pupp 6P1

The Naked Kiss / Nahý polibek

Režie: Samuel Fuller
USA, 1964, 90 min.

Prostitutka Kelly opouští metropoli, jež jí přivodila jen smutek a zklamání. Netuší však, že ve spóráném městečku Grantville ji čeká nejen zločinec, před níž utekla, ale i šokující odhalení.

A prostitute named Kelly says goodbye to a city that only ever brought her sadness and disappointment. Although desirous of a new life, the woman little realizes that even in respectable Grantville she will have to cope with a shocking revelation in addition to the malice she sought to escape.

11:00

**Karlovarské městské
divadlo 6D1**

Code Blue / Modré světlo

Režie: Urszula Antoniak
Netherlands, Denmark, 2011, 81 min.

Vizuálně rafinovaný portrét emocionálně narušené ženy, která se oddaně věnuje profesi zdravotní sestry na oddělení pro těžce nemocné pacienty.

A visually sophisticated portrait of an emotionally disturbed woman devoted to her work as a nurse in a ward for critically ill patients.

11:30

Velký sál 612

**Life in a Day /
Život v jednom dni**

Režie: Kevin Macdonald
United Kingdom, 2011, 95 min.

Poprvé v historii vznikl unikátní dokument vytvořený z více než 5 000 hodin amatérských videí natočených na YouTube lidmi z celého světa.

A first for the history of film: a unique documentary created from over 5,000 hours of videos recorded on YouTube by people from all over the world.

12:00

Kino Čas 6C2

**Marketa Lazarová /
Marketa Lazarová**

Režie: František Vlácil
Czechoslovakia, 1967, 162 min.

František Vlácil natočil zároveň jittřívou

i nadčasovou výpověď o tíži a neproniknutelnosti lidského osudu, vystaveného věčnému sváru protikladů.

The film is not only a uniquely authentic and powerful exploration into the past but also a disquieting and timeless testimony of the burden and impenetrability of the human lot, exposed to the perpetual conflict of opposites.

12:30

Malý sál 623

Nickyho rodina / Nickyho rodina

Režie: Matej Mináč
Slovak Republic, Czech Republic, 2011, 96 min.

Režisér Matej Mináč returns for the third time to the story of Englishman Nicholas Winton who, just before the outbreak of the Second World War, succeeded in taking 669 Jewish children from Nazi-occupied Prague to safety in Great Britain.

Director Matej Mináč returns for the third time to the story of Englishman Nicholas Winton who, just before the outbreak of the Second World War, succeeded in taking 669 Jewish children from Nazi-occupied Prague to safety in Great Britain.

13:00

Divadlo Husovka 6H2

**Evžen mezi námi /
Evžen mezi námi**

Režie: Petr Nýdrle
Czechoslovakia, 1981, 80 min.

Mladý venkovan Evžen se vypraví do Prahy, aby se proslavil. Dostává nabídku psát angažované texty pro populární zpěváky... Černobílá satira zesměšňující průžnou morálku v normalizačním Československu.

Young Eugene from the provinces travels to Prague in search of fame. Once there he gets an offer to write engaged lyrics for pop songs.... This black-and-white satire ridiculing flexible morals in normalization Czechoslovakia was made as a FAMU graduation film.

13:00

Espace Dorleans 6E2

Il gioiellino / Malý klenot

Režie: Andrea Molaioli
Italy, France, 2010, 110 min.

Druhý film Andrea Molaioliho je dramatickou rekonstrukcí finančního skandálu kolem potravinářského megakonzernu (inspirovanou skutečným případem mlékárenského gigantu Parmalat), ovládaného renomovaným podnikatelem Rastellim a jeho věrným účetním Bottou.

The second film by Andrea Molaioli is a dramatic reconstruction of a financial scandal involving a major food processing company (inspired by the actual case of the dairy giant Parmalat) run by prominent entrepreneur Rastelli and his trusted accountant Botta.

13:00

Kino Drahomira 6K2

**Detroit ville sauvage /
Detroit, divoké město**

Režie: Florent Tillon
France, 2010, 80 min.

Vybudlené domy s prázdnými ulicemi v centru města, odkud odešla více než polovina obyvatel a kde spíší než auto potká-

pokračování na straně 9 ➡

➡ pokračování ze strany 8

te zatoulaného pitbulla, tak vypadá současný Detroit. V minulosti byl přitom výstavním městem...

Derelict houses lining empty streets in the centre of town, abandoned by more than half the population, where you're more likely to come across pitbulls than cars – welcome to modern-day Detroit. Yet in the past Detroit was a proud city...

13:00 Kongresový sál 633

Piko / Piko

Režie: Tomáš Řehořek
Czech Republic, 2010, 84 min.

Pavel Gregor se do historie české drogové scény zapsal jako objevitel krystalické formy pervitinu, slangově nazývané piko. Policista Fifa jeho aktivity sleduje už dvacet let a frontman rockové kapely Vitacit Dan Horyna zase léta bojuje s drogovou závislostí...

Pavel Gregor is etched into the history of the Czech drug scene for discovering the crystalline form of Pervitin (methamphetamine), nicknamed piko. Police officer Fifa has been monitoring his activities for two decades and Vitacit frontman Dan Horyna has been struggling with drug addiction for years...

13:30 Lázně III 6L2

Generation P / Generation P

Režie: Victor Ginzburg
Russia, USA, 2011, 112 min.

Velkoryse natočená adaptace údajně nezfilmovatelného stejnojmenného románu Viktora Pelevina o generaci Pepsi, kam patří i Vavilen Tatarskij – prodáváč v trafice, posléze úspěšný PR pracovník, který si v divokých 90. letech sní v Rusku svůj sen o sumerské bohyni Ištar.

An open-handed adaptation of the apparently unfilmable novel by Victor Pelevin about the Pepsi generation, one of whom is Babylen Tatarsky, a tobaccoist turned successful PR man who, in Russia's wild 1990s, lives his dream of the Sumerian goddess Ištar.

13:30 Pupp 6P2

Michael / Michael

Režie: Markus Schleiner
Austria, 2011, 96 min.

Jeden ze soutěžních snímků nedávno skončeného Canneského festivalu přibližuje posledních pět měsíců nedobrovolného soužití desetiletého Wolfganga a pětatřicetiletého Michaela. Film je znepokojivou sondou do soukromí zdánlivě obyčejného muže, který zastírá páchaný zločin důsledným dodržováním atributů normálního života.

One of the competing films screened at the recent Cannes festival depicts the last five months of ten-year-old Wolfgang and 35-year-old Michael's involuntary life together. The film is a disturbing probe into the private life of a seemingly ordinary man who attempts to cover up his on-going crime by studiously keeping up appearances of a normal life.

13:30 Richmond 6R2

Attenberg / Attenberg

Režie: Athina Rachel Tsangari
Greece, 2010, 95 min.

Marina žije s otcem-architektem. Lidský druh považuje za podivný a odpuzující a udržuje si od lidí odstup. Dívka, lapená mezi otcem, hostujícím inženýrem a jedinou kamarádkou Bellou, zkoumá záhady lidské fauny.

Marina is growing up with her father, an architect. Finding the human species strange and repellent, she keeps her distance. Caught between her father, a visiting engineer, and her only friend, Bella, Marina investigates the mysteries of the human fauna.

14:00 Karlovarské městské divadlo 6D2

Shock Corridor / Chodba šoků

Režie: Samuel Fuller
USA, 1963, 101 min.

Psychická nestabilita, rasismus, vlastnictví, jaderná hrozba nebo sexuální perverze jsou témata, jež Fuller zpracoval v příběhu ambiciózního novináře Johnnyho, který v honbě za Pulitzerovou cenou předstírá sexuální úchytku, přes níž se snaží dostat do psychiatrické léčebny a vyřešit tam spáchanou vraždu.

Psychological instability, racism, patriotism, the nuclear threat, and sexual perversion are the topics at hand in Fuller's story of an ambitious newspaperman named Johnny, who, in his drive to win a Pulitzer Prize, pretends to be a pervert in order to enter a psychiatric clinic and solve a murder recently committed there.

14:00 Velký sál 614

Bir zamanlar Anadolu'da / Tenkrát v Anatolii

Režie: Nuri Bilge Ceylan
Turkey, Bosnia and Herzegovina, 2011, 157 min.

Uhrančivá a volně plynoucí „metafyzická road movie“ je zároveň neobvyklým krimi přibližujícím skupinu mužů, kteří během tmavé a větrné noci hledají podél opuštěných silnic jižní Anatolie zakopané tělo.

This bewitching and free-flowing "metaphysical road movie" is also an unorthodox crime drama focusing on a group of men who, on a dark and blustery night, search deserted roads of southern Anatolia for a corpse.

15:30 Kino Čas 6C4

Det gode liv / Dobrý život

Režie: Eva Mulvad
Denmark, 2010, 87 min.

Silný portrét komplikovaného soužití matky s dcerou, které dopadly z výšin přepychu až na samotné dno, výmluvně ukazuje, jakým způsobem si dokáže život prohrát s osudy lidí.

This compelling portrait of the complex coexistence of a mother and daughter who fell from the heights of luxury to the very depths, eloquently shows the way in which life trifles with people's destinies.

15:30 Kinosál B 653

Medvědí ostrovy / Medvědí ostrovy

Režie: Martin Ryšavý
Czech Republic, 2010, 62 min.

Dokumentarista a spisovatel Martin Ryšavý se ve svém nejnovějším dokumentu *Medvědí ostrovy* opět vrací na Sibiř, tentokrát do odlehlého Nižněkolymského okresu. Putování skupiny místních mužů zasněženou krajinou na opuštěnou meteorologickou stanici se prolíná s osudy stanice a jejích někdejších obyvatel.

In his latest documentary Bear Islands, filmmaker and writer Martin Ryšavý returns to Siberia, this time heading for the remote Nižněkolymsky district. Images of a group of local men travelling through the snow-covered landscape to an abandoned weather station are interwoven with fragments revealing the history of the facility and its former residents.

15:30 Malý sál 624

Deep End / Deep End

Režie: Jerzy Skolimowski
Germany, United Kingdom, 1970, 89 min.

Film je příběhem milostné iniciace a zároveň esteticky vytříbeným portrétem Londýna počátku sedmdesátých let. Patnácti-

letý Mike propadá kouzlu krásné Susan. Jejich vztah se postupně mění v obsesi, která je dovede k tragickému konci.

Film tells a story of romantic initiation while offering an esthetically sophisticated portrait of London at the beginning of the 1970s. Fifteen-year-old Mike succumbs to the charms of the beautiful, older Susan. The relationship gradually changes into obsession, ultimately leading to tragic consequences.

16:00 Divadlo Husovka 6H3

We Don't Care About Music Anyway... / Nám o hudbu beztak nejde...

Režie: Cédric Dupire, Gaspard Kuentz
France, 2009, 80 min.

Dokument o tokijských osobnostech radikální elektroniky a noisové scény, včetně velkého kmotra japonské rebelské hudby jménem Otomo Jošihide. Zvukově absolutní nářez, ale sám poetický dokument velmi přístupně zkoumá, z jakých kořenů vyrůstá jedna z mála poetik, jež má dnes stále ještě rozvratný potenciál.

A documentary about leading names associated with Tokyo's radical electronics and noise scene, including the great godfather of Japanese rebel music, Otomo Yoshihide. The audience can prepare for a total acoustic blow-out, while the poetic documentary itself adopts a highly accessible approach to examine the origins of some of the few stylistic principles which still have subversive potential today.

16:00 Espace Dorleans 6E3

Weekend / Vikend

Režie: Andrew Haigh
United Kingdom, 2011, 96 min.

Začalo to v gay baru jako vztah na jednu noc. Russell a Glen se však ani tváří v tvář ranní kocovině nedokážou rozejít a víkend, který stráví společnými hovory, kouřením trávy a sexem, se možná pro oba stane začátkem něčeho důležitějšího.

It all started in a gay bar as a one-night stand. But despite their morning hangover, neither Russell nor Glen is able to say goodbye, and the weekend they spend together talking, smoking grass, and having sex may be the beginning of something important to both of them.

16:00 Kino Drahomira 6K3

Adem / Dech

Režie: Hans Van Nuffel
Belgium, Netherlands, 2010, 98 min.

Příběh se zaměřuje na sedmnáctiletého Toma, který stejně jako jeho starší bratr trpí cystickou fibrózou, a na jeho vzpouru proti tomuto údělu. Jedná se o velmi osobní film, který nabízí plnokrevně vykreslené postavy, snažící se přijmout a naplnit život navzdory nevyléčitelné chorobě.

Oxygen centers on a teen with cystic fibrosis rebelling against the condition he and his elder brother were born with. This very personal film shows show appealing human beings trying to embrace life in spite of chronic illness.

16:00 Kongresový sál 634

The Nine Muses / Devět múz

Režie: John Akomfrah
United Kingdom, Ghana, 2010, 92 min.

John Akomfrah vytvořil dokumentární esej o přistěhovalcích jiných ras, kteří do Británie přišli po 2. světové válce. Ve svém experimentálním snímku kombinuje archivní materiály a záběry zimní aljašské krajiny s hudbou různých autorů a sentencemi z děl tvůrců pocházejících z rozličných kulturních okruhů.

John Akomfrah has created a documentary essay about immigrants of different races who came to Britain after the Second World War. In this experimental film he combines archive material and footage of Alaska's winter wilderness with music from different sources and aphorisms by authors drawn from different cultural spheres.

16:30 Lázně III 6L3

Belvedere / Belvedere

Režie: Ahmed Imamović
Bosnia and Herzegovina, 2010, 90 min.

Magické drama ze života těch, kteří přežili srebrenický masakr z roku 1995. Válečná vdova Ruvejda přebývá v uprchlickém táboře Belvedere a trpělivě čekává, že se v masových hrobech najdou pozůstatky její rodiny.

A magical drama about the lives of those who survived the 1995 Srebrenica massacre. War widow Ruvejda is living at the Belvedere refugee camp on the edge of town. She patiently waits to find the remains of her family in the mass graves they have unearthed.

16:30 Pupp 6P3

The Mill & the Cross / Mlýn a kříž

Režie: Lech Majewski
Poland, Sweden, 2011, 97 min.

V roce 1564 namaloval Pieter Brueghel obraz *Nesení kříže*. Snímek je strhujícím

vizuálním pokusem vstoupit do světa tohoto mistrovského díla, jehož pozdně středověké postavy na plátně doslova ožívají. Osud Krista a dalších lidí z obrazu je neobvyklou meditací nad uměním i náboženskými otázkami.

Pieter Bruegel executed his painting The Procession to Calvary in 1564. This film is a stunning visual attempt to enter the world of this masterpiece, whose late medieval characters come to life as they move from the canvas to the screen. The fate of Christ and other figures in the painting develops into an unusual meditation on art and religious issues.

16:30 Richmond 6R3

Corpo celeste / Corpo celeste

Režie: Alice Rohrwacher
Italy, France, Switzerland, 2011, 102 min.

Příběh mladičké Marty, přesazené po letech pobytu v cizině do rodného města na jihu Itálie, vzbudil nedávno velkou pozornost v Cannes, kde byl uveden v sekci Quinzaine des réalisateurs.

The story of young Marta, who moves back to the town of her birth in southern Italy after living abroad for years. The picture was much talked about at the recent Cannes festival where it screened in the Directors' Fortnight section.

17:00 Karlovarské městské divadlo 6D4

Kecove / Tenisky

Režie: Ivan Vladimirov, Valeri Yordanov
Bulgaria, 2011, 110 min.

Osudy šestice mladých lidí se v průběhu léta protnou na divoké pláži u Černého moře. Všichni opustili město a nechali za sebou problémy, s nimiž se potýkali. V panské přírodě nacházejí dočasný ráj a vysněnou svobodu.

The lives of six young people intersect during the course of a summer spent on a wild beach on the Black Sea coast. They have all abandoned the city and left their

worries behind them. Here in the virginal natural surroundings, they find a temporary paradise and longed-for freedom.

17:00 Velký sál 615

Lollipop Monster / Lollipop Monster

Režie: Ziska Riemann
Germany, 2011, 96 min.

Ari je lolitkovská blondýnka, Oona zamklý přízrak v černém, jejich problémy jsou přesto podobné. Žijí v rodinách, které odmítají čelit skutečností, a právě toto pokrytectví žene dívky k potřebě se osvobodit.

Ari is a Lolita-like blonde, Oona is a taciturn wraith in black. Nevertheless, they share the same problems, living in families that refuse to face reality. And it is just such hypocrisy that drives the girls to seek freedom.

18:30 Kino Čas 6C5

Pod sluncem tma / Pod sluncem tma

Režie: Martin Mareček
Czech Republic, 2011, 81 min.

Nejnovější snímek úspěšného českého dokumentaristy Martina Marečka přináší na příkladě dvou českých elektrikářů pomáhajících v zambijské vesnici ukázkovou studii nejrůznějších úskalí rozvojové po-

➡ pokračování na straně 10

French Films on 46th Karlovy Vary International Film Festival

Il gioiellino
a film by
Andrea Molaioli

MARDI | ÚTERÝ 5. 7.

11:00 Karlovarské městské divadlo – 5D1
Hors Satan | Stranou Satana
(Bruno Dumont, 109 min) – AV

12:30 Kino Čas – 5C3
Les contes de la nuit | Pohádky noci
(Michel Ocelot, 84 min) – H

13:30 Pupp – 5P2
Habemus papam | Habemus papam
(Nanni Moretti, 104 min) – H

17:00 Thermal, Velký sál – 515
Il gioiellino | Malý klenot
(Andrea Molaioli, 110 min) – C

18:30 Kino Čas – 5C5
Detroit ville sauvage | Detroit, divoké město
(Florent Tillon, 80 min) – D

MERcredi | STŘEDA 6. 7.

9:00 Thermal, Velký sál – 611
La solitude dei numeri primi | Osamělost prvočísel
(Saverio Costanzo, 118 min) – H

13:00 Kino Drahomíra – 6K2
Detroit ville sauvage | Detroit, divoké město
(Florent Tillon, 80 min) – D

13:00 Espace Dorleans – 6E2
Il gioiellino | Malý klenot
(Andrea Molaioli, 110 min) – C

16:30 Richmond – 6R3
Corpo celeste | Corpo celeste
(Alice Rohrwacher, 102 min) – AV

22:00 Kino Drahomíra – 6K5
Una vita tranquilla | Poklidný život
(Claudio Cupellini, 100 min) – VC

uniFrance

FRANCE

INSTITUT FRANÇAIS PRAGUE

➡ pokračování ze strany 9

moci a zároveň skvěle vykresluje rozdíly v kultuře, myšlení a chování Afričanů a Evropanů.

The latest film by successful Czech documentarist Martin Mareček uses the case of two Czech electricians helping out in a Zambian village to present an exemplary study of the various drawbacks of providing aid to developing countries, while wonderfully illustrating the disparities in culture, thought and behaviour between Africans and Europeans.

18:30

Kinosál B 654

Láska v hrobě / Láska v hrobě

Režie: David Vondráček
Czech Republic, 2011, 78 min.

Nezávislá, časosběrná love story se odehrává na evangelickém hřbitově v pražských Strašnicích, na němž našla útočiště skupinka bezdomovců. Dva z nich, Jana a Jan, k sobě najdou cestu a rozhodnou se snášet nelehký životní úděl společně.

An independent love story unfolding in real time in a highly unusual place – the evangelical cemetery in Prague's district of Strašnice, where a small group of homeless people have found refuge. Two of them, Jana and Jan, have struck up a romance and have decided to endure their bleak destiny together.

18:30

Malý sál 625

Kanske i morgon / Možná zítra

Režie: Mariken Halle
Sweden, Norway, 2011, 97 min.

Mariken Halle se rozhodla natočit školní snímek o tom, jak si náhodní kolemjdoucí představují film, jehož hrdiny by chtěli být. Veselé školní cvičení končí jako znepokojivé tajemství s až lynchovskými otevřeným významem

Mariken Halle chose to shoot a school film about how chance passersby would

imagine a movie that they would want to star in. A lighthearted school exercise ends as a disturbing mystery with a Lynch-esque open ending...

19:00

Divadlo Husovka 6H4

Erkki-Sven Tüür: 7 etuudi piltides / Erkki-Sven Tüür: 7 etud v obraze

Režie: Marianne Kõrver
Estonia, 2010, 77 min.

Erkki-Sven Tüür je nejnámější estonský skladatel po Arvu Pärtovi. Vizuálně silný portrét jednoho z „duchovních minimalistů“, který býval strážcem majáku na Faerských ostrovech, plus hudební hostina: film vysloveně určený pro velké plátno.

Erkki-Sven Tüür is the best known Estonian composer after Arvo Pärt. A visually compelling portrait of a "spiritual minimalist" who used to be a lighthouse keeper on the Faroe Islands, plus a musical feast: a film clearly made for the big screen.

19:00

Espace Dorleans 6E4

Arirang / Arirang

Režie: Kim Ki-duk
South Korea, 2011, 100 min.

Po několika letech se konečně vrací na filmové plátno známý jihokorejský tvůrce Kim Ki-duk se svým až drásavě upřímným vyznáním *Arirang*. Je v něm vlastním sce-

náristou, režisérem, ale také interpretem trojediného Kim Ki-duka: poustevníka, filmaře a kritika.

After a hiatus of several years, renowned South Korean filmmaker Kim Ki-duk returns to the screen with his frank, even heartrending confession Arirang. He serves as screenwriter, director, and even performer of a Kim Ki-duk triumvirate: recuse, filmmaker, and critic.

19:00

Kino Drahomira 6K4

Arab Attraction / Arabská přitažlivost

Režie: Andreas Horvath, Monika Muskala
Austria, 2010, 118 min.

Hlavní postavou poutavého snímku je jedna z nejhlasitějších rakouských feministek Barbara Wallyová, která se několik let před nástupem do důchodu vydala do Jemenu, kde její život nabral dramatické obrazy. Zamilovala se zde totiž do řidiče Khadhera, mladšího o dvacet let, a stala se jeho druhou ženou.

Barbara Wally, the protagonist of this captivating documentary, was one of Austria's most outspoken feminists; a few years before retiring, she set out for Yemen where her life underwent a dramatic shift. She fell in love with Khadher, a Yemeni driver 20 years her junior, and became his second wife.

19:00

Kongresový sál 635

Wasted Youth / Zmařené mládí

Režie: Argyris Papadimitropoulos, Jan Vogel
Greece, 2010, 100 min.

Léto v Athénách. Pubertální skateboarďista se chystá strávit normální den s kamarády. Muž středního věku bojuje, aby uživil rodinu, vydržel v nepříliš oblíbené práci a zvládl hrozící nervové zhroucení. Jejich setkání nebude patřit k nejšťastnějším.

Summer in Athens. A teenage skateboarder sets out for a normal day with his friends. A middle-aged man struggles with

raising his family, a task he dislikes, and with an impending nervous breakdown. Their encounter won't be a happy one.

19:00

Pupp 6P4

Gatos viejos / Staré kočky

Režie: Pedro Peirano, Sebastián Silva
USA, Chile, 2010, 88 min.

Být, či nebýt matkou? Toť otázka pro osmdesátinici Isadora, která ji bude muset na stará kolena zodpovědět... Další pozoruhodné dílo režisérské dvojice, jež tak navazuje na úspěch předchozího snímku *Služebná*.

To be, or not to be, a mother? That is the question Isadora, now well into her eighties, is finally going to have to answer... Another remarkable work from a directing duo still enjoying the success of their previous film The Maid.

19:00

Richmond 6R4

Noi credevamo / My jsme věřili

Režie: Mario Martone
Italy, France, 2010, 170 min.

Epická filmová freska zachycuje 20. až 70. léta 19. století, během nichž se v bolestech rodila moderní Itálie. Pohnutá historie italského národa je vykreslena na osudech tří revolucionářů, kteří se rozhodli obětovat svůj život pro jednotný stát.

This epic film fresco covers the period from the 1820s to the 1870s, a time of suffering which ultimately gave way to the birth of modern Italy. The turbulent history of the Italian nation is portrayed through the destinies of three revolutionaries who choose to sacrifice their lives for the sake of a unified state.

19:30

Karlovarské městské divadlo 6D5

Marilivit tetri / Bílé jako sůl

Režie: Ketí Machavariani
Georgia, 2011, 80 min.

Servírka Nana, policista Niko a dívka Sopo, žijící jako bezdomovkyně, jsou hlavními hrdiny příběhu, vybudovaného na zvláštním napětí, které umocňuje strídání kamera a dialogy.

Waitress Nana, policeman Niko, and a homeless girl named Sopo are the main characters of a story whose spare camera and dialogue generate unusual tension.

19:30

Lázně III 6L4

Det erotiske menneske / Erotic Man

Režie: Jørgen Leth
Denmark, 2010, 85 min.

Dánský dokumentarista a básník Jørgen Leth se vydává cestou vzpomínek na svá erotická dobrodružství, na své lásky trvalejší i prchavé, na pohledy plné vášně, na krásu ženských těl i charakterů.

Danish documentarist and poet Jørgen Leth sets out on a journey through memories of his erotic adventures, of his brief and long-term loves, of passionate looks, of the beauty of female bodies and personalities.

20:00

Velký sál 616

Beduin / Beduin

Režie: Igor Voloshin
Russia, 2011, 90 min.

Ukrajinka Rita přijíždí do Petrohradu, aby pro homosexuální pár za tučný honorář odosílala dítě. Potřebuje totiž značnou částku peněz na léčbu dcery, trpící leukemií.

A Ukrainian woman named Rita heads for Petersburg to become a well-paid surrogate mother for a gay couple because she needs a large sum of money to pay for her daughter's leukemia treatments.

21:30

Kino Čas 6C6

Sunflower Hour / Sunflower Hour

Režie: Aaron Houston
Canada, 2011, 85 min.

Mystifikační dokument sleduje čtveřici loutkoherců usilujících o místo v televizním pořadu pro děti. Film s nakažlivým humorem zachycuje několik excentrických postav a s jasnou nadsázkou ukazuje, že určití lidé by se rozhodně měli zabývat něčím jiným než snahou zabavit a poučit naše děti.

This mockumentary follows four puppetteers competing for a spot on the children's television program "Sunflower Hour." Infectious humor, eccentric characters, and blatant exaggeration in a movie that posits a clear thesis: certain people should not be allowed to entertain and educate our children.

21:30

Malý sál 627

Here / Tady

Režie: Braden King
USA, Armenia, 2011, 120 min.

Road movie vypráví o krátkém, ale intenzivním milostném vztahu mezi americkým zeměměřičem Willem a fotografkou Gaderine, která se po letech vrací do Arménie, své rodné země. Kam až na své společné cestě dokážou zajít?

A road movie about a brief but intense relationship between American satellite-mapping engineer Will and photographer Gaderine, who returns to her native Armenia after an absence of many years. How far will their shared journey take them?

22:00

Espace Dorleans 6E5

I Think It's Raining / Myslím, že prší

Režie: Joshua Moore
USA, 2011, 92 min.

Renata je svobodomyšlná dvacátnice, která však tak docela neví, co chce. Její potloukání San Franciskem jako by bylo jen součástí nekončícího útěku.

Renata is a freethinking twentysomething who doesn't really know what she wants. Her wanderings around San Francisco just seem like part of a greater desire for endless escape.

22:00

Karlovarské městské divadlo 6D6

Gianni e le donne / Sůl života

Režie: Gianni Di Gregorio
Italy, 2011, 90 min.

Úspěšný scenárista Gianni Di Gregorio natočil další film, v němž sám hraje ústřední postavu. Tentokrát má zestárlý Gianni problémy nejen se svou ještě starší matkou, ale i s vlastní rodinou, pro níž se stal neviditelným. Naštěstí ho kamarádi poučí, že i důchodce mohou čekat netušené радости. I když nemá stejné úspěchy u žen jako oni, Gianni se nevzdává naděje.

Successful screenwriter Gianni Di Gregorio made a new film, and again stars in his second feature. This time around, aging Gianni must deal with his elderly mother and with the fact that to his own family he has become invisible. Luckily, his friends let him in on a little secret: retirement has its own special pleasures. Even though he can't match their successes, Gianni doesn't give up hope.

22:00

Kino Drahomira 6K5

Una vita tranquilla / Poklidný život

Režie: Claudio Cupellini
Italy, Germany, France, 2010, 100 min.

Výsledkem této mezinárodní koprodukcce je stylisticky vybraný, nesmírně pu-

sobivý a nadto neobyčejně hluboký psychologický thriller. V hlavní roli září vynikající Toni Servillo coby „mrtvý muž“, který se skrývá před svou zločineckou minulostí v tichých lesích poblíž německého Wiesbadenu.

A psychological thriller of unusual depth, stylistic control and narrative force, A Quiet Life is that rare international co-production that feels organically right. It boasts the thespian talent of Toni Servillo as a marked man hiding from his mob past in the quiet forests near Wiesbaden, Germany.

22:00

Kongresový sál 637

Starting Out: The Making of Jerzy Skolimowski's "Deep End" / Deep End: Cesta k filmu

Režie: Robert Fischer
Germany, 2010, 75 min.

V dokumentu filmového historika Roberta Fischera se poprvé po čtyřiceti letech znovu setkávají dva protagonisté filmu *Deep End*, který natočil v roce 1970 Jerzy Skolimowski. Jejich vyprávění skládají dohromady podrobný popis tehdejšího natáčení.

Historian Robert Fischer's documentary captures the re-acquaintance after 40 years of the two protagonists from Deep End, Jerzy Skolimowski's 1970s film. Their reminiscences and many others gradually bring together a detailed portrait of the shooting.

22:30

Velký sál 618

The Tree of Life / Strom života

Režie: Terrence Malick
USA, 2011, 138 min.

Brad Pitt a Jessica Chastainová hrají manželský pár, který v období 50. let vychovává tři syny. Snímek, kombinující intimní příběh s velkolepostí 2001: Vesmírné odysey, získal na letošním festivalu v Cannes Zlatou palmu.

Brad Pitt and Jessica Chastain play a married couple who are bringing up three sons during the 1950s. Combining an intimate story with the lavishness of 2001: A Space Odyssey, the film won the Palme d'Or at this year's Cannes film festival.

23:59

Kino Čas 6C7

Hobo with a Shotgun / Somrák s brokárnou

Režie: Jason Eisener
Canada, USA, 2011, 89 min.

Vráscitý bezdomovec se upíná k jedinému snu: chce mít vlastní sekačku na trávu. Ale ve městě vrahounů, gaunerů, dealerů, smažek, šlapek a úchytlů stejně nejsou trávníky. A tak si místo sekačky koupí brokovnici a s každým nábojem šíří spravedlnost.

An aging homeless man has his heart set on a single dream: he wants his own lawnmower. But in a city of murderers, crooks, dealers, junkies, hookers, and pervers there are no lawns to mow anyway. So he buys a shotgun instead, advancing the cause of justice with every shot.

23:59

Malý sál 628

Sint / Krvavý Mikuláš

Režie: Dick Maas
Netherlands, 2010, 88 min.

Děti i rodiče vyhlížíjí večer 5. prosince, kdy se čtí tradice svatého Mikuláše. Ovšem málokdo ví o tajemství přísné střeženém církví a vládou, že biskup Mikuláš byl ve skutečnosti kacíř a masový vrah. Každého 5. prosince, když je měsíc v úplňku, se navíc vrací ze záhrobní se svými pekelnými pohůnky.

Children and their parents anxiously await the evening of December 5th to celebrate the feast of St. Nicholas. Of course, few know of the secret strictly guarded by church and government: St. Nicholas was in actuality a heretic and mass murderer. Every December 5th when the moon is full he rises from the grave with his infernal minions...

KINO BEZ BARIÉR NA 46. MEZINÁRODNÍM FILMOVÉM FESTIVALU KARLOVY VARY

NABÍZÍ:

- Asistenční servis
- Bezplatnou dopravu po Karlových Varech
- Volné vstupenky a jejich rezervace
- Informační servis

KONTAKTNÍ MÍSTA:

- Centrála projektu v akreditačním centru hotelu Thermal
- Informační stánek u kamenné kolonády

Kompletní informace:
www.kinobezbarier.cz

1. 7. – 9. 7. 2011

RWE a Kino bez bariér Vás srdečně zvou na netradiční módní přehlídku. Kolekci návrhárek Daniely Flejšarové a Evy Janouškové představí 6. července v 15.00 hodin na Mlýnské kolonádě i modelky - vozičkárky. Slovy Marka Ebena: „Krása zůstává krásou, ať sedí, nebo chodí...“ Přehlídku uvede Muž roku 2009 - Martin Zach.

FILM SERVIS FESTIVAL
KARLOVY VARY, A.S.

Panská 1, 110 00 Praha 1
T: 221 411 028 | F: 221 411 033
E: kbb@kviff.com

RWE
The energy to lead

Sponzor projektu

Partner projektu

REPORTÁŽ

JAK JSEM PŘEDSKAKOVAL GORANU BREGOVIĆOVI, DRŽITELI CENY PREZIDENTA FESTIVALU

Tancuj, nebo zmrzneš!

Mrhnutí a zima zalézající za nehty se snažily odradit zaplněné Letní kino. Ovšem neuspěly. Z **GORANA BREGOVIĆE** a jeho kapely sálala horkokrevnost s takovou intenzitou, že nebylo pomýšlení na odchod. **Festivalový deník** se navíc úspěšně infiltroval do zázemí koncertu. Jako redaktor a zároveň člen první z jeho předkapel jsem totiž většinu večera viděl zevnitř.

Jakub Anděl

V šatnách panuje trochu balkánská atmosféra, všichni jsou srdeční, ale taky tvrdí a důslední. „Mos děkuju, kuci! Dobry, dobry!“ potřese si s námi pravíci manažer Bregovićova orchestru s pronikavým pohledem a hned rázně kráčí dál. Je o hlavu menší než my, ale rozhodně bych na sebe nevsadil, kdyby měl něco proti.

Muzikanti na sebe temperamentně pokřikují a bodyguardi nikoho nepustí o krok dál. I poště musím ukazovat pásku pro vstup do šatny.

Tancuj, nebo zmrzneš

Goran přijíždí na poslední chvíli. Před kinem už se tlačí dav diváků, ale na pódiu se ještě ladí zvuk. Mezi vystoupeními kapel přemísťuje desítky přesně pracujících chlapků aparaturu na

označená místa. Já s kapelou Goodfellas mizíme a nastupuje Gipsy.cz. Zbytek koncertu už sleduju z ochozu, kde si vychutnávám skvělý zvuk.

Hlavní koncert před desátou večer uvede neokázale sám Bregović s modelkou Taťánou Kučařovou, společně odhalují benefiční charakter večera. Ještě předtím převzal hudebník z rukou Jiřího Bartošky Cenu prezidenta festivalu. Ovšem žádné protahování. Krátké poděkování sponzorům a pak už jen nesmlouvavý rytmus umca-umca-umca.

Bregović se svým Svatebním a pohřebním orchestrem otvírá dupavou půlhodinkou. Diriguje mašinu trubicích žestí, jemných smyčců a především temperamentních vokálních sborů.

Všemu v čele stojí sám mistr s rytmickou kytarou, tradičně všedě, uprostřed celého zvěřince. Zdánlivě rozvrzaná dechová sekce překotně vytrubuje nejrůznější

Těsně před začátkem koncertu: jedna z Bregovićových zpěvaček, jako vystřižená ze srbské svatby, upravuje mistrovi kostým.

Umca-umca-umca-umca-um. Elá! Umca-umca-umca-umca...

kudrlinky. Nedává vám šanci – buď povolíte v kolenou a rázem se pohupujete se dvěma tisícovkami dalších, nebo vám vytrobí mozek z hlavy.

Đábelské, ale přesto odzbrojujícím způsobem upřímné a radostné. „Tancuj, nebo zmrzneš!“ pobízí manželku muž, který v náručí natráská spokojené mimino.

Pohřební sonáta

Tricetiminutové „svatební“ víření střídá půlhodinka „pohřební“. Sbor mohutných chlapáckých hlasů rozvibruje i šišky na okolních stromech, když do ztišené atmosféry (na kterou si mimo-

chodem Bregović trpělivě počkal skoro minutu) spustí táhlé smuteční chorály. Počasí se přidává a umocňuje atmosféru bušením kapek do plachet deštníků.

Po dvou hodinách střídavého křepčení a lkaní se blíží finále. Jazyková bariéra se tenčí, „balkan-gličtina“ je poměrně široce srozumitelná a koneckonců i pokřik „do boju“ není Čechům tak úplně cizí: „Dys song is kold Kalašnikov. Ju nou, gajs in Sarajevo ofn kery gans. Bat ju olso sej do boju, du ju?“

Dav ochotně huláká do pauz a vříská spolu s pěvci v krojích. Bregović přidá ještě dvacet minut

„umcání“ navíc a večírek končí o půl jedenácté balkánský okázalým ohňostrojem.

Ústřední hrdina už tou dobou spokojeně sedí rozvalený v bílém gauči, jediném kusu nábytku v jinak holé šatně, s unaveným, leč nakažlivě pozitivním úsměvem, který neodkládá snad ani ve spánku. „Byla mi děsná zima, je mi líto muzikantů i lidí. Ale zahřáli jsme se, ne?“ prohodí a opět se zasune do gauče.

Jižanský temperament navštívil uplakané Vary, a jak se zdá, vyšel ze souboje vítězně. Hned následujícího rána se totiž opatrně vrátilo i letní počasí.

GORAN BREGOVIĆ O SARAJEVU, SLIVOVICI A ŠAMPAŇSKÉM

Cikáni na turné

Při tomhle rozhovoru nepadlo ani slovo o festivalu, zato se pořád točil kolem hudby a pití.

GORAN BREGOVIĆ je na permanentním mezikontinentálním turné s cikánskými hudebníky tvořícími jeho Svatební a pohřební orchestr a ničím jiným, zdá se, nežije. Především festivalovým divákům zahrál spolu s Gipsy.cz a zase upaluje dál...

Zdeněk Bělohávek

■ Jaké je turné?

Trochu bláznivé. Objíždíme celý svět a často hrajeme každý den, protože nikdo nechce jen tak krmit cikány. Někdy je to těžké, ale hraní za to stojí, fakt. Navíc máme pohodlí v hotelech a holky jsou nádherné.

■ **A co vaše rodiště, bosenská metropole Sarajevo? Četl jsem, že přemýšlíte o návratu.**

Pořád mě tam něco táhne, asi se to nedá vědecky vysvětlit. Sarajevo je skoro poslední místo, kde by ses cítil bezpečně, je hodně poznamenané válkou. Ani ne tak zvenčí, jako zevnitř. Pořád to ale je zvláštní místo s lidmi se smyslem pro humor a sakra dobrým jídlem.

■ Na čem teď pracujete?

Před dvěma lety jsem vydal desku s názvem Alkohol. Dost totiž při koncertech piju. Má dvě části; ta první, Šljivo-vica&Champagne, je už hotová, a teď chystám druhý díl, který bude o lehčím alkoholu. Bude se jmenovat Šampaňské pro cikány.

■ **A váš vztah k alkoholu s malým „a“?**

U nás se vždycky dělala hudba k popíjení, žádná jiná. Patří to k životu. Když jsme Šampaňské pro cikány hráli na živých koncertech, znělo to skvěle. Pak jsme v Miláně nahrávali a já si říkal: „Proboha, kdo u takový kravině bude pít?“ Ale spolupráce s různými romskými muzikanty do toho vnesla čerstvý vítr – nahrával jsem s Gipsy Kings, s francouzskou star Stephanem Eicherem nebo

Muzikant Goran Bregović na turné: Bejrút, Karlovy Vary, Jalta, Buenos Aires...

s výborným rumunským hudebníkem Florinem Salamem.

■ **Vaše balkánská hudba je úplně jiná než ta naše – to není potřeba vědět, je to prostě slyšet.**

Jo, je to tak. Muzika jde hodně z hloubky. O Kunderovi může někdo říct, že je to francouzský spisovatel, když př-

še francouzsky, ale Janáček, Bartók, Stravinskij, Gershwin, Lennon? To nejde přemístit, vždycky poznáš, odkud jejich muzika je. Hudba je nejhlubší a univerzální jazyk, ale pozor! Musíš tím jazykem umět vyprávět. A pak toho skladatele spolehlivě poznáš a víš, že je z Ruska nebo z Moravy nebo z Ameriky. Já to dě-

lám stejně – hraju po celém světě a kolikrát to jsou neuvěřitelné rozdíly, Carnegie Hall a pak třeba Krasnojarsk nebo Tomsk, Novosibirsk – hodně divná místa, skoro nejhorší, jaké si představíš. Ale když cítím, že je to jako na svatbě v Srbku, tak vím, že hraju dobře. Že vyprávím dobře.

HEREC MARTIN DONOVAN VÍ, ŽE MU KARLOVARSKÉ PUBLIKUM ROZUMÍ

Pil jsem pivo po galonech

Včera večer měl světovou premiéru celovečerní režijní debut amerického herce **MARTINA DONOVANA**, Čechům známého z filmů Hala Hartleyho. Soutěžní tragikomedie **Spoluautor**, ke které si Donovan napsal i scénář, byla přijata nadšeným potleskem.

Jakub Anděl

■ **Spoluautor je váš režijní debut. Jak vás tahle práce bavila?**

Líbilo se mi to opravdu moc, měl jsem velké štěstí. Natočit v Americe vlastní film je hrozně komplikované, a to z mnoha důvodů. Musíte být hodně kreativní v hledání finančních zdrojů, dokonce i během natáčení. Ve dvou momentech jsem dokonce věděl, že pokud neseženu peníze do následujícího odpoledne, nemůžeme pokračovat. Málem jsem propadl obavám, že moje mnohaletá práce se zhroutí v okamžiku, kdy už štáb stojí na place. Byly to krušné chvíle. Všichni pracovali a já jim musel tajit, že druhý den už možná točit nebudeme.

■ **Neodradilo vás to od dalšího režirování?**

Ne, určitě bych chtěl režirovat dál. Psaní scénáře, režie a ještě velká role sice by-

ly trojnásobná práce, takže jsem toho měl dost, ale počítal jsem s tím předem. Viděl jsem své přátele režiséry vystavené obrovskému tlaku, který jim způsoboval šílené výkyvy motivace a sebevědomí. Na to jsem byl připraven. Strávil jsem hodně času pozorováním, jak herci reagují, a měl strašný pocit, že to pokazím. Ale nakonec si jsem naprosto jistý, že tohle chci dělat i v budoucnosti. Líbí se mi, že režisér má nad příběhem větší kontrolu.

■ **Film je o autorovi divadelních her, vy sám jste v divadlech hrával. Neláká vás to k návratu do tohoto prostředí?**

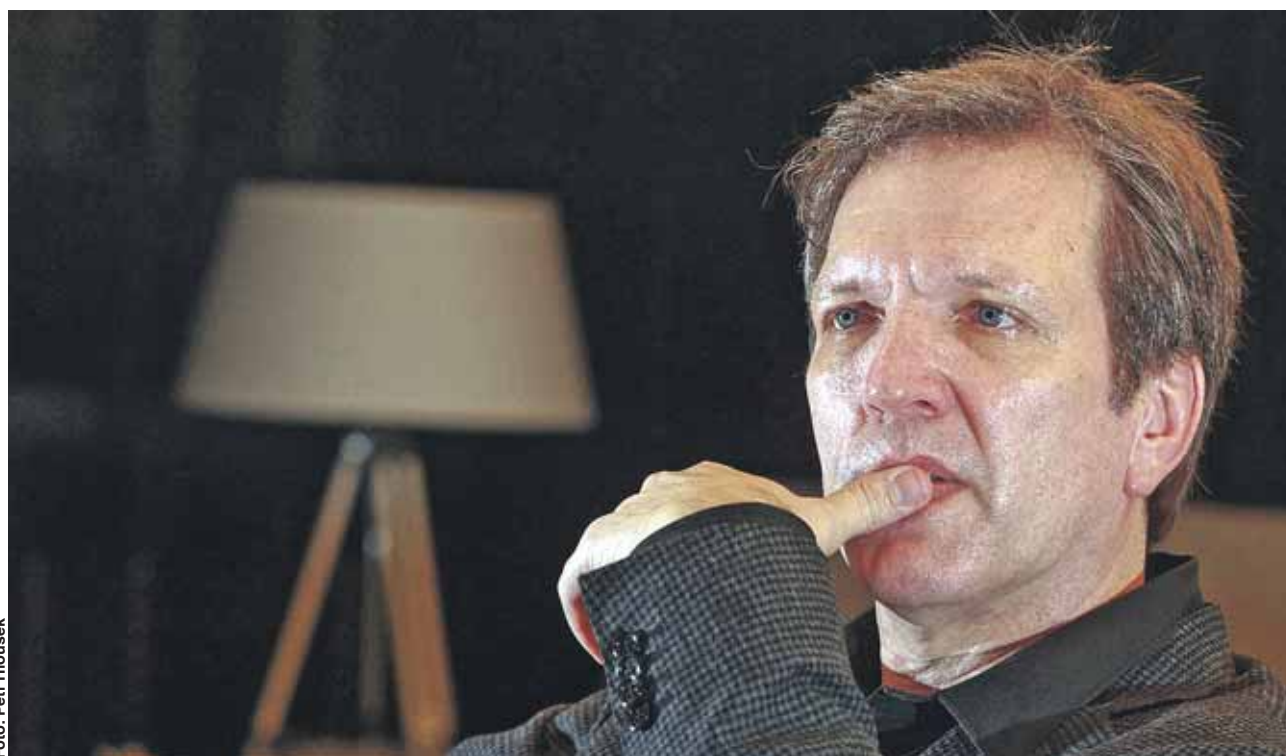
Na jevišti jsem nestál přes dvacet let. Ne že bych se divadlu vyhýbal, spíš už nemám příležitost. Zkoušel jsem pracovat v divadle i později, ale nějak aktivně to nevyhledávám. To víte, už stárnu.

■ **Ve filmu se Gus pokouší Roberta přimět, aby si spolu dali pivo. Postava, kterou hrajete, se na to ale moc netváří. Pijete pivo v reálném životě?**

Pil jsem pivo po galonech. Jako mladík jsem toho vypil opravdu hodně, ale teď už se šetřím.

■ **S psaním scénářů jste začal už jako teenager. O čem tehdy byly vaše texty?**

Vzpomínám si, že jsem byl posedlý představou člověka, který cestuje s prezidentem Spojených států a všude mu vozí kufřík, v němž je přístup k odpálení

Debutující režisér Martin Donovan sice ještě neprozradil svoje plány na příští film, ale rozhodně se chce dál věnovat režii.

bomby. O něm byly mé první literární skici. To víte, jsem dítě studené války... Ve škole jsme absolvovali nespočet cvičení, jak a kam zalézt, až zaútočí Sovětský svaz. Otfesné. Celá ta doba byla mimochodem dost zruďná.

■ **Narodil jste se v Kalifornii. Surfuje?**

Jednou jsem si koupil surf a snažil se na něm udržet, ale nijak zvlášť mi to nešlo. Vyrosl jsem v části L. A., které se jmenuje „valley“. Kluky odtamtud sur-

fařská komunita moc nebrala. Vyrosl jsem spíš na americkém fotbalu, který se hodně hraje na univerzitách. V poslední době se mi taky daří trochu proniknout do klasického fotbalu, myslím do toho evropského. Sleduju ho občas v televizi.

■ **Váš hrdina se vrací za matkou do místa, kde se narodil. Kde se cítíte doma vy?**

Žil jsem v New Yorku, považuju ho za svůj spirituální domov. Mám to místo strašně rád. Velkoměsto je inspirativní,

ale vyčerpávající. Po několika letech se musíte odstěhovat a odpočinout si, jinak se zblázníte. Pak se můžete vrátit a ta atmosféra znovu funguje. Teď žiju ve Vancouveru, který je úplně jiný. Nádher-
ný, i když někdy až příliš malý.

Pochopil jsem, že perfektní místo k životu neexistuje. Nejkrásnější na mém povolání je, že při práci hodně cestuju. Obecně mám strašně rád velká města a nesmírně mě mrzí, že nebudu mít čas se podívat do Prahy. ■

Segafredo Zanetti - dodavatel

46. Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary

Segafredo ZANETTI

il vero espresso italiano

Segafredo Zanetti CR spol. s r.o., Jungmannova 30, 110 00 Praha 1, tel.: 221 969 730
fax: 221 969 740, e-mail: cafe@segafredo.cz, www.segafredo.it

Thermal

LÁZEŇSKÝ A KONGRESOVÝ HOTEL

KARLOVY VARY - CZECH REPUBLIC
SPA & CONGRESS HOTEL

STAN THERMAL

DENNĚ OD 11:00 DO 02:00 HODIN

TRADIČNÍ MÍSTO POTKÁVÁNÍ,
KAŽDODENNÍ PROMOAKCE S MOŽNOSTÍ VÝHRY, VENKOVNÍ POSEZENÍ

Karlovy Vary International Film Festival

LÁZEŇSKÝ HOTEL THERMAL
Thermal - F, a.s.
I.P. Pavlova 2001/11, 360 01 Karlovy Vary
Tel.: +420 359 001 111, Fax: +420 359 002 603
www.thermal.cz

HLAVNÍ POROTA

PŘEDLONI SE V SOUTĚŽNÍ SEKCI UCHÁZEL O KŘIŠTÁLOVÝ GLOBUS. LETOS O NĚM ROZHODUJE

Film se musí dělat poctivě

V roce 2009 byl karlovarským festivalovým divákům představen snímek *Pokoj v duši*, který se stal slovenským hitem. Drama s mezinárodním obsazením o silném životním příběhu tří kamarádů tehdy přivezl debutující režisér **VLADIMÍR BALKO**. Ten se nyní vrací na místo činu jako jeden ze sedmi členů hlavní poroty.

Kristýna Pleskotová

Režiséra Vladimíra Balka jsem těsně před naším oficiálním setkáním zahlédla na lekci Master Class s jeho „nadřazeným“, prezidentem hlavní poroty Istvánem Szabóem. „Je to úžasný, inteligentní, nekonfliktní člověk ze staré školy. Nemění názory. Prostě Mefisto, však víte,“ směje se šestačtyřicetiletý rodák ze slovenského Martina. Jako by raději mluvil o maďarské režisérské legendě než o sobě; jenže z toho důvodu jsme se nesešli.

„K filmu jsem inklinoval už tak od dvanácti let,“ začíná Balco konečně vzpomínat, „ale měl jsem trochu problém s tatínkem. Pracoval v tiskárnách, a tak se poznal s umělci, spisovateli i výtvarníky. Říkával mi, že si můžu dělat, co chci, ale musím mít nějakou jistotu. Tak jsem se přihlásil na filmovou a televizní žurnalistiku a záro-

veň na ekonomku. Někdy ve čtvrtáku jsem musel jednomu profesorovi na účetnictví podepsat čestné prohlášení, že se nikdy nestanu ekonomem – a s touto podmínkou mě pustili do posledního ročníku.“

Balko svůj slib dodržel. Už za studii začal pracovat v Československé televizi a po rozdělení státu pokračoval ve Slovenské televizi, kde se etabloval jako dokumentarista i tvůrce zábavních programů: „Dělal jsem toho spoustu, ale pořád jsem se nemoohl odhodlat k celovečernímu filmu. Zkušenosti, které jsem během práce v televizi načerpal, mi strašně pomohly. Jednou točíte s misskami, za týden ve Vietnamu s dětmi na ulici nebo v Nairobi s matkami trpícími AIDS, pak se vrátíte a děláte další zábavní show. To je peklo,“ sumarizuje se skromným úsměvem svou televizní kariéru.

Naučit se srovnávat a žít mezi

Vladimír Balco – sedmá letošní hlavní poroty

kontrasty je podle něj pro režiséra velmi důležité. To od něj slychávají i jeho studenti, kterým přednáší režii a filmový rozbor.

Je-li při hodinách stejně uvolněný jako tady na festivalu, musí mít Balco jedny z nejspokojenějších žáků na Slovensku. Těžko říct, zda jim vyprávěl, jak mu v Nairobi děti z pouličního gangu málem vypíchly oko rezavým nožem nebo jak mu jeho africký bodyguard jen

tak při večeri sdělil, že byl dva roky v base, protože zabil svého otce. A jelikož tenhle napravený otcovrah a bodyguard hrál na kytaru, pan režisér mu natočil a sestříhal videoklip.

Pokoj duši Jiřího Křižana

Celovečerní hranou tvorbu staví slovenský autor na jakýsi pomyslný vrchol audiovizuální pyramidy.

„Pořád jsem film odkládal, ale najednou jsem si uvědomil, že už je mi čtyřicet a že bych měl něco natočit. To bych taky mohl čekat až do důchodu,“ zlehčuje porotce zrod svého filmového debutu *Pokoj v duši*. S vážnější tváří dodává: „Víte, pro mě je hraná kinematografie něco jako posláný, neberu to jako průmysl nebo zábavu. Vyžaduje vzdát se spousty věcí, pokud ji chcete dělat pořádně a poctivě.“

Během povídání o *Pokoji v duši* se hovor nemůže nestočit na jeho scenáristu Jiřího Křižana: „Je jeho zásluha, že jsem teď v porotě. Jirko, jestli mě na nebesích slyšíš, děkuju za všechno... Naše první setkání bylo těžké, od zkoušky z účetnictví jsem snad nic takového nezažil. Seděli jsme u Jirky doma a pili jsme jen kafe, ani vodu jsme nedostali.“

Nekompromisně nás vyslyšel, chtěl vědět, jestli ten film skutečně chceme dělat. Po litrech kávy a spoustě cigaret se nám podařilo prolomit ledy. Strašně mě mrzí, že už není mezi námi. Hodně by mi pomohl ve škole, protože bych studentům mohl ukázat scenáristu a zároveň chlapa. Protože podle mě filmař musí být chlap.“

A jaké projekty na porotce Balka čekají, až z Varů za čtyři dny odjede? „Debutoval jsem filmem o třech tvrdých chlapcích z hor, tak teď chci natočit příběh křehké dívky z nížiny.“

Scénář napsal Ondrej Šulaj, románovou předlohu Ladislav Balce. Vše se odehrává v roce 1947 na slovensko-maďarském pomezí. Je horké léto, ve vzduchu už visí předzvěst příchodu komunismu a aristokracie postupně odchází ze země... Jméno představitelky hlavní hrdinky však Vladimír Balco prozradit nechce. Budeme si muset počkat. ■

PANEL

Kotouče středoevropského filmu se točí dál

Včera na festivalu proběhla prezentace čtyřiaadvaceti dokončovaných či čerstvě dokončených filmů ze střední a východní Evropy. Vypadá to, že se máme na co těšit.

Filip Šebek

Hned první snímek *80 milionů*, který představila producentka Agata Walkosz a slibný trailer, ukázal, že filmoví tvůrci ze středoevropského regionu se rozhodně nezlákají. Žánrové rozpětí se pohybuje od znepokojivé lovestory s prvky sci-fi (litevský film *Aurore*) přes komediální melodrama (chorvatský snímek *Night Boats*) až k volné adaptaci Dostojevského románu *Hráč* (maďarsko-americké drama *The Gambler*). Příjemným zjištěním bylo množství nových českých filmů. Producent Vratislav Šlajer představil režisérský debut Miroslava Ondruše *Vendeta*, v němž si hlavní role stříhli zkušení herečtí matadoři Ondřej Vetchý a Oldřich Kaiser.

Půjde o napínavý thriller o pomstě, který prý diváky přispědlní k sedačkám. Uvidíme. Osobně jsem hodně zvědav na nový slovensko-český snímek *Zázrak* od Juraje Lehotského, autora veleúspěšného dokumentu *Slepé lásky*. Již 20. října bude mít premiéru nejnovější film Roberta Sedláčka *Rodina je základ státu* s Igorem Chmelou a Evou Vrbkovou v hlavních rolích. V česko-slovenské koprodukci se pak připravuje snímek s pracovním názvem *Příliš mladá noc*. „Nebude to klasický film o dospívání, ale spíše ale-

Nvotovo drama *Konfident* se chystá na únor 2012.

gorie o roli, jakou v dětství hrají typické mužské a ženské archetypy,“ tvrdí o snímku s českým hereckým obsazením a hudbou Petra Marka slovinský režisér Olmo Omerzu.

Československý konfident

Výraznou českou stopou se může pochlubit také snímek Juraje Nvoty s pracovním názvem *Konfident*, na který si budeme moci zajít do kina od února příštího roku. „Podařilo se nám získat vynikající filmaře, ať už jde o kameramana Jana Malíře nebo střihače Aloise Fišárka, a uspokojující rozpočet 1,8 milionu eur. Věřím, že film má velký distribuční potenciál,“ prozradil včera producent a zároveň autor scénáře Lubomír Slivka. Snímek pojednává o dispečerovi letového provozu, který se dostane do hledáčku StB. Hlavní role v něm ztvárnili Jiří Mádrl, Ondřej Vetchý, Jan Budař a Táňa Pauhofová. ■

Kuře v záchranném kruhu dnes bude závodit na Mlýnské kolonádě

Nejznámější česká sbírka, která je výsledkem spolupráce České televize a Nadace rozvoje občanské společnosti, v dubnu tohoto roku spojila své jméno s Mezinárodním filmovým festivalem v Karlových Varech. Projekt *Pomozte dětem* se proto dnes od 10 do 18 hodin představí i na Mlýnské kolonádě u příležitosti závodu rádiem řízených modelů aut. Startovním bude příspěvek do sbírkové pokladničky a závodníci přivítají

patroni sbírky. Festivaloví hosté se však budou moci na místě utkat i s dalšími VIP osobnostmi. Sběrka se od začátku festivalu prezentuje před hotelem Thermal, kde provozuje prodejní a informační stánek Pomozte dětem.

Sbírkový projekt Pomozte dětem za dvanáct let své existence rozdělil přes 150 milionů korun a prostřednictvím 1 101 projektů pomohl zhruba 163 tisícům dětí v celé ČR.

Peníze zaslané na sbírkové konto se každoročně rozdělují ve veřejném výběrovém řízení do všech regionů (NUTS 2) na podporu nestátních neziskových organizací. Za výběrová řízení zodpovídá Nadace rozvoje občanské společnosti. Symbolem sbírky je žluté Kuře se záchranným červenobílým kruhem, které se na obrazovce České televize poprvé objevilo na Velikonoční pondělí v roce 1999. (pr)

PŘIJÍMÁM
DMS KURE
NA ČÍSLE
87 777
Cena DMS je 30 Kč. Sběrka Pomozte dětem obdrží 27 Kč. Službu DMS provozuje Fórum dárců. Technicky zajišťuje ATS Praha. Více informací na www.darcovskasms.cz

**ZÁVODY
RÁDIEM ŘÍZENÝCH
MODELŮ AUT**
5. července 10-18 hodin | Mlýnská kolonáda
VAŠE STARTOVNÉ JE PŘÍSPĚVKEM DO SBÍRKY

PO CELOU DOBU FESTIVALU
NALEZNETE PŘED HOTELEM THERMAL
PRODEJNÍ A INFORMAČNÍ STÁNEK
POMOZTE DĚTEM.

SPOLEČNÝ SBÍRKOVÝ PROJEKT
POMOZTE DĚTEM
ČESKÁ TELEVIZE
NADACE ROZVOJE OBČANSKÉ SPOLEČNOSTI

WWW.POMOZTEDETEM.CZ

PŘIVEZLA JSEM FILM. SVŮJ

Exoti jdou na hřbitov

Nesourodá skupina sousedů z jednoho činžáku vymýšlí, jak vyzdobit hrob režisérčiny zesnulé babičky. Přitom se opíjí a nakonec spřátelí. K tomu všemu živě hrají Midi Lidi. Výstřední? Babičce by se to podle autorů líbilo!

Jakub Anděl

„Babička se strašně bála, že bude zapomenuta, že se na ni nebude vzpomínat. Tak jsme se rozhodli udělat malý filmeček jen pro ni,“ usmívá se autorka snímku *Marijiny*, chorvatská režisérka *Željka Suková*. Její český manžel Aleš Suk, který stál za kamerou a film taky střihal, dodává: „Když Željka jezdila k babičce jako malá, vztahy v domě bývaly idylické. Všichni si vzájemně zalívali kytky a měli klíče od bytů. Když jsme se do domu stěhovali my, všechno bylo jinak – jeden nesnášel druhého. Chtěli jsme s tím něco udělat.“ Spolu s režisérčinými sestřenicemi proto vymysleli výstřední večírek k uctění babiččiny památky, který pak natočili. Jejich cákly dokument s několika inscenovanými scénami teď soutěží v sekci Na východ od Západu.

„Sousedí se nejdřív těšili, že se budou moct zadarmo najíst a na-

Režisérka Željka Suková, kameraman Aleš Suk a herečka Nina Violíc.

pít. Ti, co se nesnášejí, nevěděli, že se na oslavě potkají, takže to bylo první půl hodinky trochu rozpačité,“ otevírá pozadí natáčení Aleš Suk. Zároveň bez obalu přiznává, že jako tmel popraskaných mezilidských vztahů použili alkohol: „Jakmile se napili, trapnost zmizela.“

Oslava vyniká i zcela neotřelou výtvarnou stránkou. Do očí uhoří hlavně šaty hlavních protagonistek, které vybírala jedna z průvodkyň oslavou a sestřenice režisérky, známá chorvatská herečka Nina Violíc. Ta do Varů rovněž přicestovala.

Samostatnou kapitolou je hudba k filmu. Tu složili a na bizarní slavnosti i živě zahráli čeští Midi Lidi. Režisérka se s kapelou přátelí od těch dob, co v Praze studovala FAMU. „Chtěli jsme, aby celý štáb fungoval jako rodina. Bylo zajímavé, jak lidi na muziku, tak odlišnou od jejich tradice, reago-

vali. I díky metodě opití si sousedí kapelu zamilovali. Věří dokonce, že Midi Lidi jsou neznámějšími muzikanty v Česku, jak jsme jim namluvili,“ usmívá se dvojice.

Roztomilý domácí film by se podle slov autorů babičce nejspíš líbil: „Byla velmi oblíbená, protože byla bláznivá a výstřední. Teď už je jasné, že nikdy nebude zapomenuta. Film cestuje po světě a babička s ním. Když jsme byli na festivalu v Kanadě, nechali jsme babičce dokonce udělat akreditaci.“

Marijiny:

5. 7. 9:30
Malý sál

GLOSKY

Zdeněk Bělohávek

Zmařené mládí

Skateboarding is not a crime!

Pokud si někdo stěžuje na zimu tady na festivalu, měl by vědět, že ani vedro kolikrát nemá úplně pozitivní dopad. Athény jsou v létě horkem sálající otevřená tlama *Belzebuba* a zrovna tehle den neměl kliku ani skejták Charis, ani polda Vasilis.

Vedro jako element s markantním vlivem na chování postav tu není poprvé – řecký snímek režisérů Argyrise Papadimitropoulose a Jana Vogela právě v tomhle připomíná snímek *Spikea Leea Jednej správně*, v němž právě nesnesitelné horko vlezlo na mozek pár chlápům z Brooklynu.

Kdyby drama *Zmařené mládí* Mladý řecký film, skvěle by se hodilo do Fóra nezávislých. Je tam *punk, streetart, pistole i frustrace*. No prostě všechno.

Projekce:

6. 7. 19:00
Kongresový sál
9. 7. 15:30
Malý sál

Kristýna Pleskotová

Osamělost prvočísel

2, 3, 5, 7, 11, 13, 17...
a je jim smutno.

Alice kulhá. Mattia se řeže. Proč? Jejich traumata mají kořeny v dětství, ale bude trvat dlouho, než se k nim propracujeme. Režisér Saverio Costanzo zvolil flashbacky, retrospektivy i další nelineární možnosti vyprávění. Scénu za scénou tak skládáme dohromady dva příběhy, které se sice protnou, ale nikde není řečeno, že to bude průnik šťastný.

Matematickou poučku, že *prvočísla jsou dělitelná jen jedničkou nebo sebou samými*, převádí italské drama do mezilidských vztahů a ukazuje, že život dle exaktní vědy nemusí být vůbec přehledný a pochopitelný. Herecké obsazení doplňuje stále krásná *Isabella Rossellini*. Předlohou filmu je úspěšný román Paola Giordana, který vyšel i v českém překladu.

Projekce:

6. 7. 9:00
Velký sál

Irena Hejdomová

Černá Venuše

Obří zadek v otroctví

Pozoruhodný a hořký příběh africké ženy, která se v 19. století stala pro svou nekonvenční postavu v Evropě *vyhledávanou atrakcí*. Francouzský film od Tunisana Abdellatif Keuchicheho byl uveden poprvé loni v soutěži festivalu v Benátkách.

Film překvapuje *ohromující stopáží* (160 minut!) i hloubkou utrpení a zároveň odevzdanosti titulní postavy, dívky Saartjie, která je vystavována jako divá zvěř na tržištích i v soukromých salónech a jejíž obří pozadí je tu *lačně osaháváno zvelouy*.

I diváci v kinosále si při jeho sledování mohou připadat až nepříjemně, jako voyeurů, kteří ohledávají se stejně lačným zájmem hrdinčino tělo a zažívají spolu s ní *hloubku lidského utrpení*. O to těžší je tento film dostat z hlavy.

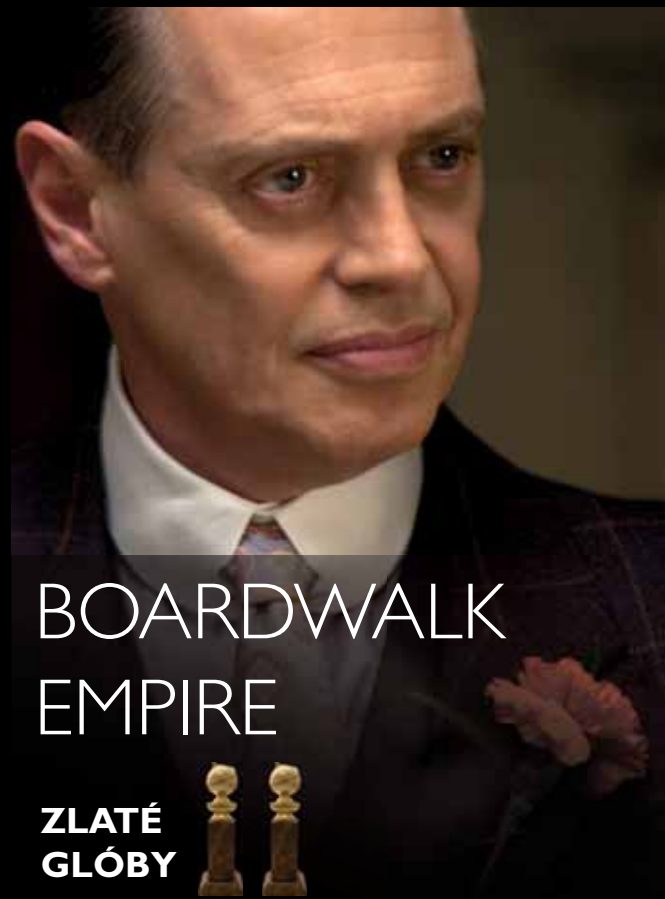
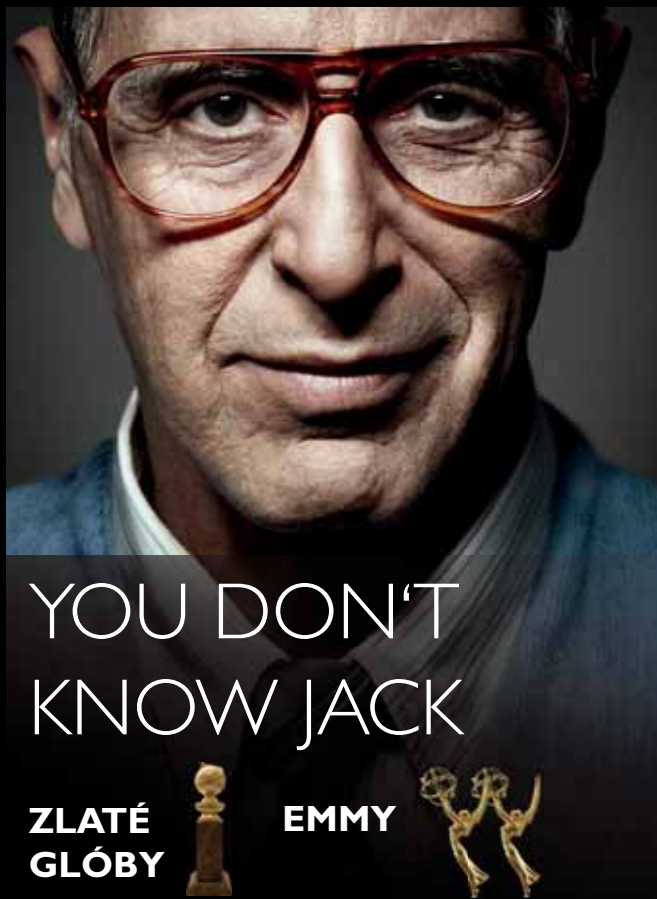

Projekce:

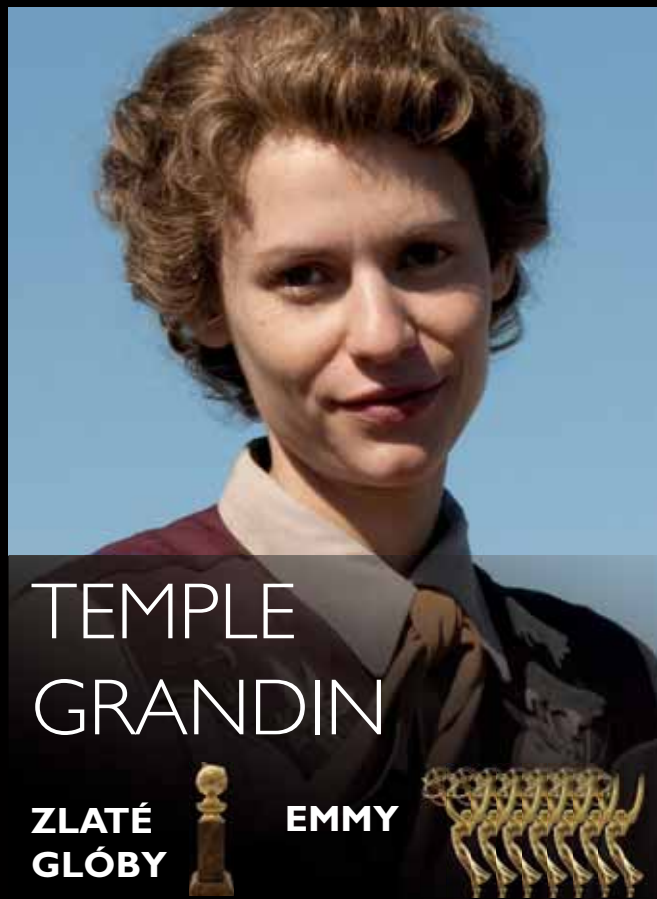
7. 7. 21:00
Malý sál

HBO®

HBO vám pravidelně přináší tu nejkvalitnější filmovou zábavu!

BOARDWALK
EMPIREZLATÉ
GLÓBYYOU DON'T
KNOW JACKZLATÉ
GLÓBY

EMMY

TEMPLE
GRANDINZLATÉ
GLÓBY

EMMY

HBO, Cinemax and Max are registered service marks of Home Box Office, Inc.
© 2011 Home Box Office, Inc. All rights reserved. HBO and related channels and services are the property of Home Box Office, Inc.

Sledujte oceňované filmy a seriály exkluzivně na HBO!

HBO je partnerem sekce Deset evropských režisérů očima Variety

VARIETY

HBO®

HBO®2

HBO®
COM&DY

HBO®HD

HBO®OD

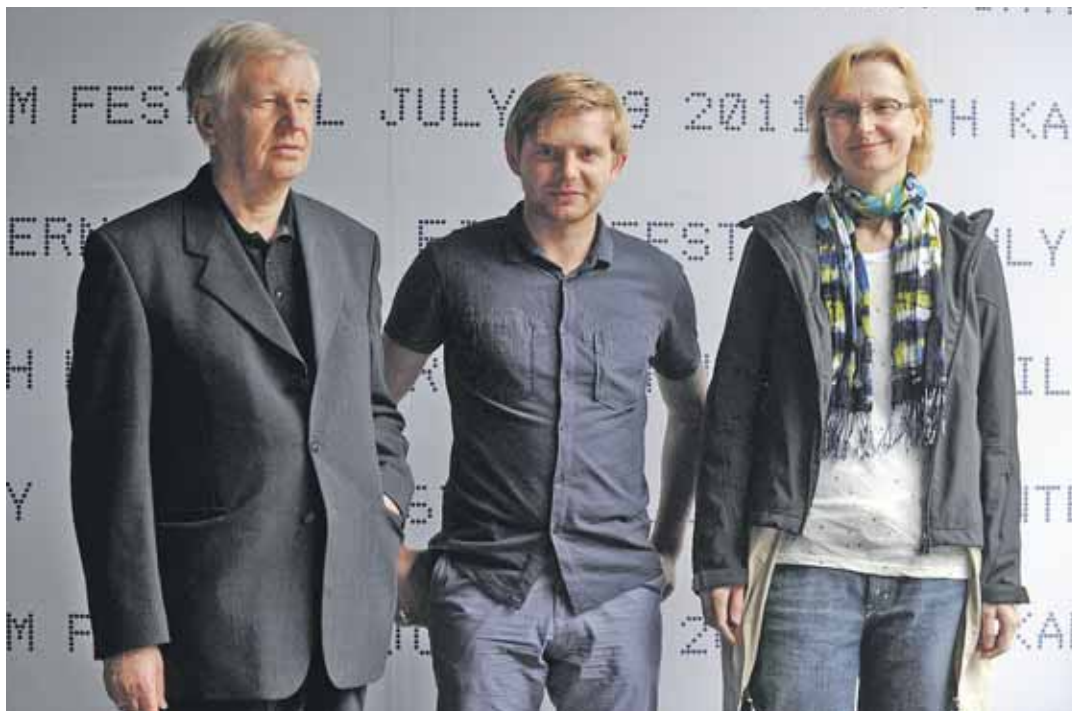
HBO®GO®

cinemax®

cinemax2

Včera dorazila první ze tří světaček Iva Janžurová. Podskalského Světáky uvede ke konci festivalu.

Potomek knížat: režisér Andrzej Barański, herec Rafat Zawierucha a producentka Małgorzata Jurczak.

Režisér dokumentárního filmu Ženy s kravami Peter Gerdehag

Režisér Claudio Cupellini má ve Varech Poklidný život.

Italská režisérka Alice Rohrwacher přivezla svůj hraný debut *Corpo celeste*.

ZTRACENO VE VARECH

DALŠÍ KOLO AKČNÍ HRY
FESTIVALOVÉHO DENÍKU

Kraus se odvázal

Kdo by nechtěl mít doma zlatou kabelku Marthy Issové, posetou drobnými, zaručeně pravými třpytkami a řetízkem delším než od Gucciho. Při tryskové ranní „procházkce“ ji včera v půl sedmé našla sedmnáctiletá studentka Eva Švecová.

Po příchodu do redakce *Festivalového deníku* Eva zadržela víc než nalezená kabelka: „Včera hned po přečtení Deníku jsme s mým kamarádem Lukášem vyrazili na pouť podél říčky Teplé. Cestou jsme potkali dva cyklisty, kteří pozorně projeli trasu popsanou v Deníku, a pak ještě jednoho, který taky nic nenašel. Tak jsme to zkusili.“ A kdo myslíte, že vyšplhal na strom? Gentleman Lukáš tam nechal lézt dívku – zahlédla totiž módní doplněk první, jak už to jenom ženy umí. A jak se Evě kabelka líbí? „Je krásná. Marthu Issovou mám navíc strašně ráda, je to jedna z mých nejoblíbenějších hereček.“

Další Evin oblíbený herec, **Jan Kraus**, si s sebou do Varů přivezl krásnou **hedvábnou kravatu**, aby byl na slavnostní premiéře filmu *Evžen mezi námi* náležitě uvolněný. Těsně po projekci (reportáž z ní čtete na straně 5) však propadl trudomyslnosti, že už je zase o třicet let starší, a rozhodl se ukončit svůj život na nejbližší lampě. Pak si však uvědomil, že za dalších třicet let bude mít Evžen další slavnostní premiéru, kterou nechce propást, a od nápadu upustil. Všiml si, že pod ním prosvítá hladina termalského bazénu, u jehož zadních vrat právě stojí, takže vázanku nechal viset na lampě samotnou a šel si zaplavat.

Na šťastného nálezce kravaty opět čeká v redakci *Festivalového deníku* v 1. patře hotelu Thermal **certifikát vlastnoručně podepsaný Janem Krausem**.

Schválila by módní policie Evě Švecové sladění outfitu a nové kabelky?

Jan Kraus není ve vázání kravatových uzlů zrovna přeborník. Jestlipak to nálezce vázanky zvládne líp?

DNES PŘIJÍŽDĚJÍ

Matej Mináč

Alexis Alexiou

Igor Vološin

Ivan Vladimirov

Martin Mareček

Valerij Jordanov

Ruský snímek *Beduín* zařazený v Soutěžní sekci, jenž bude mít na festivalu mezinárodní premiéru, přivázejí scenárista a režisér **Igor Vološin**, kameraman a koproducent **Alexander Orlov** a představitelka hlavní úlohy **Olga Simonova**. S dalším filmem v Soutěžní sekci, *Lollipop Monster*, přijíždí režisérka **Ziska Riemann** a koproducent **Andi Wecker**.

Film *Tenisky* soutěžící v sekci Na východ od Západu přiváží spolurežisér **Ivan Vladimirov** a scenárista a režisér **Valerij Jordanov** (který ve filmu také hraje), producenti **Galina Toneva** a **Kiril Kirilov** a herci **Philip Avramov**, **Ivo Arakov** a **Ina Nikolova**. Za sekci Na východ od Západu dnes dorazí i představitel hlavní role ve filmu *A nebylo lepšího bratra* **Sergej Puskepalis**. Zavítají k nám i dokumentaristé **Martin Mareček** (*Pod sluncem tma*) a **Eva Mulvad** (*Dobry život*).

Režisér a producent **Lech Majewski** přijíždí představit svůj film *Mlýn a křiv* v sekci Jiný pohled.

Na festival přibude i řecký scenárista režisér **Alexis Alexiou** (*Příběh 52*) a **Argyris Papadimitropoulos**, polovička autorsko-režisérského týmu *Zmařené mládí*.

Zavítají k nám i **Matej Mináč** a **Patrik Pašš**, tvůrci filmu *Nickyho rodina*, a scenárista a režisér **Robert Sedláček** a herec **Jiří Vyorálek** (*Největší z Čechů*). Dorazí také dokumentarista **David Vondráček** (*Láska v hrobě*).

Do města přijede rovněž britský herec **John Moulder-Brown**, jenž v rámci přehlídky Návraty k pramenům přiváží snímek *Deep End* a s ním i dokumentární film o filmu. ■

FESTIVALOVÝ DENÍK

Oficiální deník 46. ročníku MFF KV, zvláštní vydání deníku Právo. Vychází denně od 1. 7. do 9. 7. 2011. Vydává Borgis, a. s., Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, IČ 00564893. ISSN 1211-2119, MK ČR 5701.

Šéfredaktorka: Veronika Bednářová (Lidové noviny). **Zástupce šéfredaktorky:** Zbyněk Vlasák (Salon, Právo). **Editorka:** Kateřina Kadlecová (Reflex). **Manažerka programu a fotoprodukční:** Markéta Černá. **Redakce:** Jakub Anděl, Zdeněk Bělohávek, Pavla Maxová, Kristýna Pleskotová, Filip Sebek, Tereza Šimůnková, Jaroslav Švelch. **ENGLISH SECTION – Editor:** Cólín O'Connor. **Reporters:** Laura McGinnis, Will Tizard, Peter Le Couteur.

Překladatelka: Pavla Horáková.

Inzerce: Maya Palová, tel.: 602 118 507. **Distribuce:** Vladimír Veselý, tel.: 602 166 672. **Redakce:** Hotel Thermal, I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary, tel.: 359 002 525, e-mail: denicek@kviff.com. **Tiskne:** Borgis, a. s. – tiskárna Neotypia.